

هوا سرد می شود، حکومت سرد تر!

در افغانستان عزیز، هر فصل مشخصات خود را دارد. مثلاً بهار هوا دلپذیر، طبیعت گل گلی، گاه گاهی باران هم می بارد، جوانان یک بار دیگر عاشق می شوند و آدم های خشک فکر هم از بهار فقط به مقدار علفی که سبز می کند، دل خوش می کنند. تابستان هوا گرم می شود، مردم همیشه در سنگر هم که...

قسمت بیستم | صفحه ۴

سرزمین های در هم شکسته: جهان عرب چگونه فروپاشید؟

۲۷. وقاص حسن (عراق)
در آغاز ماه جون ۲۰۱۵ که ماموریت یک ساله ای کار وقاص با داعش به پایان خود نزدیک می شد، او زندگی اش را مورد ارزیابی تازه ای قرار داد. پس از پایان دوره ای آموزشی اش در یکی از پایگاه های داعش...

به منظور رشد تجارت و اقتصاد هموطنان عزیز، عزیزان بانک افتخار دارد تا قروض متوسط خویش را با مبلغ 100000 - 500000 دالر امریکایی، پیشکش نماید. هموطنان عزیز می توانند از مزایای قرضه مذکور با شرایط سهل مستفید شوند.

www.azizibank.af

1515

کمیسیون های انتخاباتی اصلاح می شوند؟

قرار است در روزهای آینده، ۷ عضو کمیسیون انتخابات و ۵ عضو کمیسیون شکایات انتخاباتی، انتخاب شوند. تعیین این ۱۲ نفر به معنای پایان کشمکش های میان ریاست جمهوری و ریاست اجرائیه بر سر اصلاح سیستم انتخاباتی کشور تلقی می شود. آیا به واقع چنین تصویری درست است؟ به نظر می رسد هنوز نمی توان پاسخ روشنی به این پرسش داد؛ زیرا نگرانی ها از مدیریت درست انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری (در سه سال آینده) کماکان باقی است. به چند دلیل:

اول؛ کمیسیون انتخابات و به تبع آن کمیسیون شکایات انتخاباتی که مأمور بررسی شکایات و تخلفات انتخاباتی بود، به دلیل عملکرد ضعیف و جنجال هایی که به دنبال آن خلق شد، اعتبارش را به تمامی باخته است. به استثنای دور اول انتخابات ریاست جمهوری که با مدیریت دفتر سازمان ملل در افغانستان برگزار شد، در دو دور بعدی، این کمیسیون نتوانسته است انتخابات را...

نشست مشورتی حکومت با بزرگان سیاسی در مورد گزینش کمیسیون های انتخاباتی

صفحه ۲

سیمکارت تاپ

با ارزش عالی و سهولت بیشتر

افغانی 4.90

فی دقیقه تماس به 11 کشور جهان

افغانی 1

فی دقیقه تماس به تمام شماره های افغان بیسیم
1 افغانی در هر 30 ثانیه تماس به سایر شبکه های داخلی

فیس روزانه: 1.50 افغانی

برای اشتراک شماره فیل را دایل نمایید

#255*5*1*

برای لغو اشتراک #255*5*2* دایل نمایید.

این پیشکش فقط برای مشتریان سیمکارت تاپ افغان بیسیم قابل استفاده می باشد.

www.afghan-wireless.com

152 (24 hours)

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

	شنبه
	۲۹ عقرب
	۱۳۹۵
	سال پنجم
	شماره ۱۱۸۸
	
	
	

یادداشت روز

کمیسیون‌های انتخاباتی اصلاح‌می‌شوند؟

قرار است در روزهای آینده، ۷ عضو کمیسیون انتخابات و ۵ عضو کمیسیون شکایات انتخاباتی، انتخاب شوند. تعیین این ۱۲ نفر به معنای پایان کشمکش‌های میان ریاست‌جمهوری و ریاست اجراییه بر سر اصلاح سیستم انتخاباتی کشور تلقی می‌شود. آیا به‌واقع چنین تصویری درست است؟ به‌نظر می‌رسد هنوز نمی‌توان پاسخ روشنی به این پرسش داد؛ زیرا نگرانی‌ها از مدیریت درست انتخابات پارلمانی و ریاست‌جمهوری (در سه سال آینده) کماکان باقی است. به چند دلیل: اول؛ کمیسیون انتخابات و به تبع آن کمیسیون شکایات انتخاباتی که مأمور بررسی شکایت‌ها و تخلفات انتخاباتی بود، به‌دلیل عملکرد ضعیف و جنجال‌هایی که به‌دنبال آن خلق شد، اعتبارش را به تمامی باخته است. به استثنای دور اول انتخابات ریاست‌جمهوری که با مدیریت دفتر سازمان ملل در افغانستان برگزار شد، در دو دور بعدی، این کمیسیون نتوانسته است انتخابات را به گونه‌یی سامان بدهد که مقبولیت عام پیدا کند. نمی‌توان مشخصاً افراد یا سیستم انتخاباتی را در این مورد مقصر پنداشت؛ در واقع، ناکامی‌های پی‌هم کمیسیون‌های انتخاباتی تحت‌شعاع مشکلات کلانی است که در سپهر سیاسی و مناسبات سیاسی و اراده‌ی دولت وجود دارد.

در درجه‌ی اول، آنچه که فضای تقلب و بی‌اعتمادی را به میان آورد، عدم تمکین سیاست‌مداران و جناح‌های سیاسی به قانون بود. قانون‌گریزی و ورای قانون عمل کردن، در انتخابات تبارز ویژه‌یی یافت. بسیاری از گروه‌ها تلاش کردند فراتر از انتخاب شهروندان، در نتیجه‌ی انتخابات دستکاری کنند و بخت برنده شدن‌شان را تضمین کنند. این کار مستلزم دستکاری در روند انتخابات بود و به این ترتیب، کمیسیون‌های انتخاباتی عرصه‌ی جدیدی برای فساد و کارشکنی شد. پس از آن، نبود رقم دقیقی از میزان نفوس کشور و در نتیجه توزیع میلیون‌ها کارت انتخاباتی سبب شد که ظرفیت و ابزار تقلب شکل بگیرد و شفافیت انتخابات عملاً مورد تردید قرار گیرد. نتیجه این شد که اکنون می‌بینیم، افغانستان به سمت بحران سیاسی پیش رفت، کشمکش بر سر نتیجه‌ی انتخابات یک سال ادامه یافت و پارلمان شانزدهم یک سال پس از پایان دوره‌ی قانونی‌اش، به کار خود ادامه می‌دهد. اکنون نیز این نگرانی مانند گذشته، سر جای خود باقی است. هنوز قانون و تعهد به آن رنگ چندانی ندارد و بی‌اعتمادی سیاسی و بی‌توجهی به انتخاب شهروندان، امر عادی است. در کنار آن، مشکل رقم دقیق نفوس افغانستان لاینحل باقی مانده است.

دوم؛ کمیته‌ی گزینش در اواسط ماه میزان به کارش آغاز کرد و در زمان بیشتر از یک ماه، اینک لیست ۳۶نفره‌یی از نامزدان کمیسیون‌های انتخاباتی را به رییس‌جمهور داده است. در روزهای گذشته، رییس‌جمهور، با معاون دوم و رییس اجراییه و لوی‌سارنوال و یک عضو کمیته‌ی نظارت بر تطبیق قانون اساسی، از آن‌ها مصاحبه گرفته‌اند و قرار است از این جمع، ۱۲ تن مشمول لیست نهایی شوند. با وصف این‌که هنوز اشخاص برگزیده‌شده اعلام نشده، اما بر مبنای لیستی که از سوی کمیته‌ی گزینش منتشرشده است، چند نگرانی در مورد اعضای احتمالی کمیسیون‌های انتخاباتی وجود دارد. ۱- شماری از اعضای این لیست، صلاحیت و ظرفیت کافی برای مدیریت کمیسیون‌های انتخاباتی و انتخابات را ندارند. به‌خصوص این مسألهٔ زمانی اهمیت می‌یابد که شرط «بازگشت اعتبار کمیسیون‌های انتخاباتی» را در نظر بگیریم و بتوانیم شهروندان را قناعت بدهیم که روند انتخابات آینده شفاف است و ارزش آن را دارد که به‌رغم خطرها و تهدیدهای بسیار، شهروندان به پای صندوق‌های رأی بروند. این تعداد، نه دانش کافی در این بخش دارند و نه توانایی لازم و تعهد آن را. ۲- تعلق افراد گزینش‌شده به گروه‌های سیاسی گاه بسیار روشن است. این نکته نشان می‌دهد که مانند گذشته، افراد مبتنی بر نقش و نفوذ گروه‌های سیاسی‌یی که بدان وابسته‌اند، در این لیست راه یافته‌اند. تردیدی نیست که هرکس حق دارد وابستگی حزبی و سیاسی داشته باشد، اما این مسألهٔ زمانی مشکل‌ساز می‌شود که این وابستگی، منجر به کاهش تعهد آن‌ها به اصل روند انتخابات شود.

در نتیجه، به‌صورت قطع نمی‌توان انتظار داشت که انتخابات بعدی در فضای کاملاً شفافی برگزار شود. گروه‌های ذینفع کماکان به دخالت در این روند، ادامه خواهند داد. مشکلات اصلی همچنان پابرجاست. نه مشکل نفوس حل شده و نه می‌توان به تعهد و توانایی افرادی اعتماد کرد که قرار است به‌عنوان مدیران روند انتخابات، برگزیده شوند. در یک نگاه واقع‌بینانه‌تر، چنین انتظاری چندان درست به نظر نمی‌رسد؛ از این جهت، لازم است در درجه‌ی اول، سقف این انتظار اندکی کاهش یابد و از جهتی دیگر آنچه که از سران حکومت به‌ویژه رییس‌جمهور غنی انتظار می‌رود این است که برای بازگشت اعتبار انتخابات، تمهیدات بیشتری بسنجد و تعهد بیشتری نسبت به قانون اساسی و قانون انتخابات نشان بدهد.

اطلاعات روز: رهبران حکومت وحدت ملی نشستی مشورتی را با بزرگان سیاسی درباره‌ی گزینش اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی برگزار کرد.

این نشست شام روز پنج‌شنبه در ختم مصاحبه با نامزدان کمیسیون‌های انتخاباتی در ارگ برگزار شد و بزرگان سیاسی انتقادات و پیشنهادات‌شان را در رابطه به شیوه‌ی کار کمیته‌ی گزینش ارائه کرده‌اند.

دفتر رسانه‌های ریاست‌جمهوری در خبرنامه‌یی نوشته است که رییس‌جمهور غنی در این نشست از نظریات و انتقادات رهبران سیاسی کشور تشکری کرده و گفت که به هیچ‌وجه مداخله در امور دیگر نهادها از طرف حکومت صورت نمی‌گیرد.

آقای غنی خبر داده که در قانون جدید انتخابات برای اولین بار تخلف جرم شمرده شده و این «نکته‌ی مهم» می‌تواند از تخلفات در انتخابات جلوگیری کند.

کمیته‌ی گزینش اعضای کمیسیون‌های انتخابات در بیستم عقرب فهرست ۲۱ نفری را برای گزینش هفت عضو

نشست مشورتی حکومت‌با بزرگان سیاسی

در مورد گزینش کمیشنران کمیسیون‌های انتخاباتی

معیارهای مهم در نظر گرفته می‌شود و امانتداری یکی از معیارهای مهم برای آن‌ها است.

عبدالله عبدالله، رییس اجراییه گفته است هیچ مداخله‌یی در کار کمیته‌ی گزینش صورت نگرفته است. آقای عبدالله از قشر سیاسی خواسته تا دیدگاه منسجم داشته باشند «اگر قشر سیاسی تصمیم بگیرند و روحیه‌ی همکاری داشته باشند، انتخابات آینده به‌صورت بهتر برگزار خواهد شد.» پیشتر حکومت گفته بود که اعضای جدید کمیسیون‌های انتخاباتی در روزهای اخیر هفته‌ی گذشته آغاز به کار می‌کند، اما تاکنون حکومت اعضای جدید را معرفی نکرده است. اعضای جدید کمیسیون‌های انتخابتی در حالی به کار آغاز می‌کنند و قرار است انتخابات آینده را مدیریت کنند که انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۳۹۲ با تقلب‌های گسترده همراه بود و شماری از اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی متهم به تقلب در انتخابات شدند. اکنون اعتبار نهادهای برگزار کننده انتخابات فرو ریخته است و نگرانی‌هایی وجود دارد که انتخابات آینده نیز درست مدیریت نشود.

سرور دانش: برای توزیع عادلانه‌ی قدرت کار روی طرحی از سوی حکومت جریان دارد

که هرازگاهی شدید می‌شود بر سر همین مسأله است.

جنرال دوستم: انحصارطلبی‌ها افغانستان را به‌سوی نابودی می‌کشاند

عبدالرشید دوستم، معاون اول رییس‌جمهور که بارها از توزیع ناعادلانه‌ی قدرت در حکومت وحدت ملی انتقاد کرده و گاهاً رییس‌جمهور را به تکروری و قوم‌گرایی متهم می‌کند نیز با ارسالی پیامی در این مراسم گفت که انحصارطلبی‌ها افغانستان را سمت نابودی می‌برد.

آقای دوستم در این پیام گفته: «توصیه‌ی من به تمام سیاست‌گذاران افغانستان این است تا مبنای تصمیم و عملکردهای خویش را طوری تنظیم کنند که وحدت بین مردم و جریان‌های سیاسی ضرر نبیند. خودخواهی‌ها و انحصارطلبی‌ها افغانستان را به سوی تباهی و نابودی می‌کشاند.»

دوستم بر اتحاد و انسجام همه‌ی اقوام، مذاهب و جریان‌های سیاسی افغانستان تاکید کرده و گفته است افغانستان در حال حاضر بیشتر از هر زمان دیگری به انسجام و وحدت ضرورت دارد.

تأکید رهبران امریکا و آلمان بر همکاری درازمدت با افغانستان

افغانستان از دست داده می‌گوید در درازمدت در کنار افغانستان ایستاده و برای تأمین ثبات سیاسی در این کشور به همکاری‌هایش ادامه خواهد داد.

خانم مرکل گفته است: «ما با هم در افغانستان همکاری‌های زیادی داشتیم و به این همکاری خود ادامه می‌دهیم ما در کنار همکاری‌های نظامی در افغانستان برای دریافت یک راه‌حل سیاسی نیز تلاش کردیم و به این تلاش‌های خود ادامه خواهیم داد.» جنگ ائتلاف بین‌المللی به رهبری امریکا در افغانستان وارد پانزدهمین سالش شد؛ جنگی که با وجود هزینه شدن میلیاردها دالر، هیچ نشانه‌یی از پایان آن نیست و با گذر هر روز شعله‌ور می‌شود.

سیگار: احتمال دارد ۸۵ میلیون دالر به بهانه‌ی ساخت یک هتل و آپارتمان در کابل، اختلاس شده باشد

نظارت درست بر این وام‌ها نمایانگر مشکلات سیستماتیک در مدیریت و نظارت شرکت سرمایه‌گذاری خصوصی خارجی در دیگر پروژه‌ها در افغانستان و سایر کشورها در سراسر جهان بوده که میلیون‌ها دالر اضافی را در خطر قرار داده است.

این نهاد از شرکت سرمایه‌گذاری خصوصی خارجی خواسته که با توجه به اینکه این پروژه‌ها ظاهراً از سه سال به این سو ناتمام رها شده‌اند، باید برای بازپس گرفتن وام‌ها از دریافت‌کنندگان آن اقدام کند.

وزارت دفاع: در ۲۴ ساعت ۹۷دهشت‌افگن در جریان عملیات‌های نظامی کشته شده‌اند

آمده و ۳۵ حلقه ماین کشف و خنثا شده است.

در خبرنامه آمده که همچنان در نتیجه‌ی عملیات‌ها در مربوطات ولسوالی‌های برکی برک ولایت لوگر، اندر ولایت غزنی، شاهولی‌کوت ولایت قندهار، یفتل پایین ولایت بدخشان، مرکز ولایت سرپل و مرکز ولایت قندوز ۱۲ دهشت‌افکن کشته، ۱۱ تن زخمی و دو فرد مشکوک دستگیر شده‌اند.

وزارت دفاع ملی در این خبرنامه در مورد تلفات نیروهای امنیتی در جریان این عملیات‌ها چیزی نگفته است.

کمیسیون مستقل انتخابات و فهرست ۱۵ نفری دیگر را برای گزینش پنج عضو کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی به رییس‌جمهور ارائه کرد.

کمیته‌ی گزینش از میان اسامی ۷۲۰ متقاضی عضویت در این دو کمیسیون فهرست این تعداد را به رییس‌جمهور سپرد.

رییس‌جمهور غنی در سه روز گذشته با حضور شماری از مقام‌های ارشد دولتی از جمله عبدالله عبدالله رییس اجراییه، سرور دانش معاون دوم ریاست‌جمهوری، فرید حمیدی دادستان کل و یک عضو دادگاه عالی به‌عنوان «کمیته‌ی مصاحبه‌کننده» با این متقاضیان مصاحبه کرد.

اصلاح نظام انتخاباتی یکی از مواد اصلی توافق سیاسی ایجاد حکومت وحدت ملی است. تا این‌جا، کار کمیته‌ی گزینش بارها به تأخیر مواجه بوده است.

آقای غنی گفته است که انتخابات شفاف ضرورت به اجماع و همکاری قشر سیاسی دارد. او افزوده که با تمام نامزدان کمیسیون‌ها انتخاباتی مصاحبه شده است،

معاون دوم رییس‌جمهور همچنان گفت پراکندگی‌ها و اختلاف‌نظرها و رقابت‌های منفی در کشور به سمتی پیش می‌رود که اگر چاره‌سنجی نشود، حتما مردم ما را به سراشیب یک بحران و یک ناکامی دیگر سوق خواهد داد.

آقای دانش مشکل اساسی در کشور را ناهماهنگی و منازعات داخلی عنوان کرد و گفت همسویی در سطح ملی و در میان همه‌ی اقوام و هم‌نظری و اجماع ملی در میان نخبگان کشور، یک ضرورت حیاتی است.

از سوی دیگر دانش وحدت، همسویی، همگرایی و حتا صلح، آشنی و امنیت پایدار را بدون در نظر گرفتن عدالت و توازن اجتماعی، یک سخن پوچ و بیهوده خواند و گفت وحدت و همدلی و همگرایی با تبعیض و بی‌عدالتی ناسازگار است.

به گفته‌ی او، تأمین عدالت اجتماعی در سطح ملی در مرحله‌ی اول مسئولیت حکومت است.

اظهارات معاون دوم رییس‌جمهور در حالی‌ست که منازعات چندین دهه در افغانستان بر سر مسأله‌ی قدرت بوده است. اکنون نیز رهبران حکومت وحدت ملی بر سر تقسیم قدرت باهم تنش دارند. اختلافات سران حکومت

اطلاعات روز: باراک اوباما، رییس‌جمهور ایالات متحده‌ی امریکا در سفری به آلمان در دیدار به انگلا مرکل، نخست‌وزیر این کشور گفته است که امریکا به همکاری‌های مشترک خود با پیمان ناتو و آلمان برای تأمین صلح و ثبات در افغانستان ادامه می‌دهد.

خواهیم داد من خیلی خوشحال هستم که ما یک مأموریت مشترک نظامی را با حمایت و طرح سیاسی ادامه و انکشاف دادیم ما می‌خواهیم که مشکل افغانستان را از راه سیاسی حل کنیم. امریکا یکجا با آلمان و کشورهای متحد خود در سازمان ناتو تلاش می‌کند تا صلح و ثبات در افغانستان تحقق یابد.»

انگلا مرکل، نخست‌وزیر آلمان نیز بر ادامه‌ی همکاری‌های کشورش برای تأمین صلح و ثبات سیاسی در افغانستان تأکید کرده است.

آلمان که تاکنون میلیون‌ها دالر برای بازسازی و تأمین صلح در افغانستان هزینه کرده و سربازان زیادی را در جنگ

اطلاعات روز: باراک اوباما، رییس‌جمهور ایالات متحده‌ی امریکا در سفری به آلمان در دیدار به انگلا مرکل، نخست‌وزیر این کشور گفته است که امریکا به همکاری‌های مشترک خود با پیمان ناتو و آلمان برای تأمین صلح و ثبات در افغانستان ادامه می‌دهد.

آقای اوباما در آخرین سفرش به برلین به‌عنوان رییس‌جمهور امریکا بر تعهد جامعه‌ی جهانی برای ریشه‌کن ساختن تروریسم تأکید کرده و گفته است تلاش می‌کنند تا راه‌حل سیاسی برای بحران افغانستان پیدا کنند.

اوباما گفته است: «ما با هم مشترکاً کار کردیم که نمونه‌ی خوب آن افغانستان است و ما به این کار مشترک خود ادامه

استفاده بوده و اکنون خالی رها شده است.

به اساس بررسی این نهاد، وام‌های ساخت این هتل و آپارتمان نیمه تکمیل، احتمالاً در نتیجه‌ی یک اختلاس بوده است.

در نامه‌ی سیگار همچنین آمده است که در حال حاضر سفارت امریکا در افغانستان باید امنیت این هتل و آپارتمان را تأمین کند که مالیات اضافی را بر مردم امریکا تحمیل می‌کند.

سیگار تصریح کرده است که شکست در مدیریت و

اطلاعات روز: وزارت دفاع ملی روز گذشته گفته است که در عملیات‌های مشترک تهاجمی نیروهای امنیتی در ۲۴ ساعت گذشته در نقاط مختلف کشور، ۹۷ دهشت‌افگن به‌شمول یک فرمانده آن‌ها کشته، ۷۳ تن زخمی و دو تن دیگر بازداشت شده‌اند.

وزارت دفاع دیروز (جمعه، ۲۸ عقرب) با نشر خبرنامه‌یی گفته است که برخی از این عملیات‌های نیروهای امنیتی از سوی نیروهای توپچی و هوایی نیز حمایت شده‌است. در خبرنامه آمده که این عملیات‌ها در ساحات ولایت‌های ننگرهار، پکتیکا، میدان وردک، خوست،

خبرنگار ناراضه

هادی دریابی

هوا سرد می‌شود، حکومت سردتر!

در افغانستان عزیز، هر فصل مشخصات خود را دارد. مثلاً بهار هوا دلپذیر، طبیعت گل‌گلی، گاه‌گاه باران هم می‌بارد، جوانان یک بار دیگر عاشق می‌شوند و آدم‌های خشک‌فکر هم از بهار فقط به مقدار علفی که سبز می‌کند، دل خوش می‌کنند. تابستان هوا گرم می‌شود، مردم همیشه در سنگر هم که زور زیاد دارند و هر کدام تلاش می‌کنیم به اندازه‌ی زور خویش جان خویش را نشوییم و بوی بدهیم. بعدش خزان از راه می‌رسد، برگ‌های درختان از این‌که دو فصل در خدمت ما بوده پشیمان می‌شوند، زرد شده به زمین می‌ریزند. هوا هم کم‌کم سرد می‌شود. زمستان که از نامش پیداست، یعنی برف و یخک و سردی و بعضاً هم زکام.

در کابل که پایتخت کشور عزیز ماست، فصل‌ها جذابیت خاصی دارد. همه از همان روز اول بهار تلاش می‌کنیم آشغال را سر سرک‌ها و داخل کوچه‌ها بیاندازیم تا اولین روز بهار سال بعد و سال‌هاست چنین است. بعدش به حول و قوه‌ی الهی، فرق نمی‌کند بهار باشد یا تابستان، بوی و تعفن همه‌جا است. حتا در چند دانه پارک نیمه‌دم که در زمان شوروی تجاوزگر ساخته شده‌اند و اکنون کناره‌های آن به تشناب رایگان با فضای آزاد بدل شده و خبری از آب و سبزه و گل، حتا در قلب آن هم نیست.

به هر حال، آن‌چه می‌خواهم بگویم این است که هوا سرد شده و هر روز به سردی آن افزوده می‌شود. در کشورهای دیگر که حکومت‌هایشان به‌دست آدم‌های بی‌غیرت و خالی از نور ایمان و وسوسه‌ی تقوا قرار دارند، معمولاً پیش از این‌که زمستان از راه برسد و هوا خیلی سرد شود و این سردی مردم را رنج دهد، کوشش می‌کنند که زمینه‌ی یک زندگی بدون تشویش را فراهم کنند. مثلاً از وجود برق خود را مطمئن می‌سازند، از جریان گاز خود را مطمئن می‌سازند، به بازارها به اندازه‌ی کافی موادغذایی می‌رسانند و آمادگی‌ها برای خدمات صحی را هم بالا می‌برند. اما در کشور عزیز ما افغانستان قضیه تقریباً برعکس است.

گفتم برعکس، خون‌تان آماده‌ی مشت و لگد نشد؟ برعکس به این معنا که جلو زمستان را نمی‌شود گرفت. زمستان می‌آید، چه برف ببارد چه نبارد، هوا سرد می‌شود. اما ما برای زمستان خویش چه آماده‌گی‌هایی می‌گیریم؟

تا جایی که من می‌دانم، برای زمستان دو طبقه مردم در تلاش‌اند. اول تجار، دوم مردم. تجار کشور در طول سال (هنگامی که هوا گرم است) تلاش می‌کنند مواد خوراکی و مواد سوختی را از کشورهای دیگر وارد کنند و آن‌ها را در گدام‌های بزرگ انبار کنند. بعدش با شروع سردی هوا، کم‌کم قیمت‌ها را افزایش دهد. همین‌که زنگ زمستان به صدا درآمد، آن‌ها کالاهای احتکار شده را با دو برابر، گاهی حتا با سه برابر قیمت به بازار عرضه کنند. مردم هم مجبوراند که بخزنند. حکومت یا بگذار بگویم دولت، مثل همیشه کاری به مجبوریت‌های مردم ندارد. از همان شروع فصل خزان و سرد شدن هوا، برق را نوبتی می‌کنند. در بعضی از قسمت‌های کابل که مافیای زندگی نمی‌کنند، هفته دو روز، در بعضی جاها هفته سه روز و در نواحی‌یی که مافیای محترم زندگی دارند، هفته هفت روز برق توزیع می‌کند. چه؟ می‌خواهید بگویید آری این حکومت کاری به تجار و قیمت‌های دلخواه‌شان ندارد؟ چرا باید کاری داشته باشد؟ مگر خبر ندارید آن‌که گاز و نفت را در طول سال احتکار می‌کند حتماً یا پسر وزیر است، یا برادر مشاور، یا کاکای رییس‌جمهوری، یا خسر بره‌ی معاون رییس اجرائیه‌ی یا وکیل پارلمان؟! شما دیده‌اید در افغانستان کسی به برادر خویش گفته باشد که پایت را از روی گلوی مردم بردار، دارند خفه می‌شوند؟ حُب ندیده‌اید. در افغانستان رسم بر این است وقتی کسی پا روی گلوی کسی دیگری می‌گذارد، برادرش به او می‌گوید محکم فشار بده این پدرلغت را، هنوز چشمانش لُلق می‌کند. برای همین در افغانستان فصل زمستان و تلاش‌ها برای فراهم کردن زمینه‌ی زندگی برعکس است.

خلاصه‌ی کلام، هوا سرد شده است. برق از همین حالا نوبتی شده و خاک بر سر مردمی خواهد بود که مافیای در منطقه‌ی‌شان زندگی نمی‌کنند. قیمت‌ها از همین حالا تقریباً دو برابر شده. تا زمستان به امید خدا سه برابر هم خواهد شد. آماده‌گی حکومت هم این است که مثل قیمت‌های مواد خوراکی و گاز و نفت، سه برابر هوا سردتر شده است. مردم هم کمافی‌السابق، خدا یار جان‌شان! اگر خوش ندارند زحمت بکشند مقام بلندپایه شوند، بعدش برای خود در هند و دبی و سنگاپور خانه بخرند، آن‌جا زندگی کنند.

تروریزم و خشونت مشروع

قدرت‌های سرمایه‌داری

■ عمران راتب

بخشی از آن را ناشی از نظامی‌گری سرتاسری امریکا در سطح جهان خواند. شکاف عمیقی که میان ادعای ایالات متحده‌ی امریکا و نتیجه‌ی اقدام آن کشور بر اساس آن ادعا مشاهده می‌شود، بیان‌گر مسأله‌ی است که نمی‌توان به‌راحتی از کنار آن گذشت. این‌ها سویی واضح و عینی بحث اعلام جنگ در برابر تروریزم جهانی از سوی امریکا و هم‌پیمان‌های نظامی آن کشور و پی‌آیند این ادعا در کلیت نظم سیاسی جهان و وضعیت خاورمیانه به‌خصوص، است. اکنون پس از این‌که حاصل نظامی‌گری امریکا در افغانستان و کشورهای هم‌سرنوشت آن تا اندازه‌ی زیادی برای همه روشن شده، بحث از آغاز و فرجام این اقدام، نه سخنی است در مورد حذف غده‌ی سرطانی به‌اسم «تروریزم» از عرصه‌ی نظم جهانی، بلکه بحثی است به‌غایت پیچیده و مبهم در خصوص این‌که آیا جهانیان در ایجاد نسبت میان غده‌ی سرطانی که آن را با نام «تروریزم» گره می‌زنند از یک‌طرف، و صف‌آرایی نظامی کسانی‌که داعیه‌ی نابودی این غده را داشتند از طرف دیگر، دچار اشتباه فاحشی نشده‌اند؟ روشن‌تر کنیم: آیا تروریزم، بخش توجیه‌گری از پیکر غول‌آسای پدیده‌ی مرگ‌آفرینی به‌نام امریکا در جهان نیست؟

فروکاست دادن مسأله‌ی تروریزم به بنیاد عقیدتی گروه‌های ویران‌گری چون داعش، طالب یا القاعده و هر جمعیت دیگر در زمانه‌ی که بنیادگرایی بیش از آن‌که وابسته به مرجع دینی و مذهبی باشد، به کارتل‌ها و کنسرسیوم‌های اقتصادی و سرمایه‌داری وابسته است، چیزی فراتر از ساده‌سازی مسأله و در نهایت پاک کردن صورت مسأله‌ی جنگ امروز نیست. این را می‌توان با دقت به نیت گروه‌های نظم‌برافکن تروریستی به‌روشنی تمام دید. اراده‌ی معطوف به قدرت سیاسی و اقتصادی، پس‌زمینه‌ی تمامی اعمال

دادگاه کیفری بین‌المللی در لاهه، اخیراً گزارشی را به نشر رسانده است که در آن از احتمال ارتکاب جرایم جنگی توسط نیروهای نظامی امریکا و سازمان استخباراتی آن کشور در افغانستان سخن گفته شده است. گزارش دادستانی این دادگاه دو مورد را در سال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۱۴ از مواردی برشمرده است که نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان، طی آن‌ها با بازداشت‌شدگان افغانی رفتار خلاف قواعد و انضباط بین‌المللی جنگی داشته که می‌تواند از مصادیق جرایم جنگی به حساب روند.

اکنون که چیزی‌کم پانزده سال از حضور نظامی امریکا و متحدانش پس از سپتامبر ۲۰۰۱ در افغانستان می‌گذرد و این به‌نوبه‌ی خود، یکی از نفس‌گیرترین جنگ‌ها در تاریخ نوین امریکا شمرده می‌شود، مشکل است طبق روایت رسمی به‌سادگی بتوان جرایم جنگی نیروهای نظامی آن کشور در افغانستان را طی این مدت، تأیید یا تکذیب کرد. قدر مسلم اما این است که حضور گسترده‌ی نظامی کشور جنگ‌گستری چون امریکا در سرزمین جنگ‌زده‌یی مانند افغانستان را در حالی که در محور این حضور جنگ قرار دارد، نمی‌توان عاری از خطا و اشتباه دانست. داعیه‌ی هجوم امریکا بر افغانستان در پانزده سال پیش، بر مبنای خاموشی جنگی شکل گرفته بود که می‌رفت جهان را به‌تمامی ناآرام سازد. لیکن آتش این جنگ چندان هم فرو ننشست و چه‌بسا از جهاتی، فراگیرتر و جدی‌تر هم شد. گروه‌های ستیزه‌جوی بنیادگرا طی این مدت، از افغانستان و عراق فراتر رفتند و از نقطه‌نقطه‌ی خاورمیانه سر بر کشیدند. به‌بیانی دیگر، امر تکیکی که امریکا و متحدان نظامی‌اش در ۲۰۰۱ مداخله‌ی‌شان در افغانستان را با آن توجیه می‌کردند، حالا تبدیل به امر چندبینه‌یی شده است که در یک محاسبه‌ی منصفانه، نمی‌توان

تنها خلق تروریزم توسط قدرت‌های بزرگ سرمایه‌داری صورت نمی‌گیرد، بل تجهیز همراه با سرکوب آن نیز سویی‌یی از پروژه‌ی مشروعیت‌بخشی حضور منتشر این قدرت‌ها در سطح جهان است. زیرا این از لوازم بازی‌یی است که سرمایه‌داری حضور گسترده‌اش در کشورهای رومی تواند به‌واسطه‌ی آن امکان پذیر سازد. بنابراین، پدیده‌ی تروریزم، پیش از این که مسأله‌یی باشد در برابر نظم جهان کنونی، آفریده‌یی است از سوی قدرت‌هایی که تداوم سلطه‌اش بر این نظم را در خلق و سرکوب همزمان این پدیده معنا می‌کنند. و این گونه است که هر نوع جرم جنگی اعمال شده توسط کشور که پس از پانزده سال حضورش در افغانستان فقط توانسته به شیوع و گسترش تروریزم در جهان کمک کند، به عرصه‌ی خشونت مشروع تحویل داده می‌شود و در نتیجه، عملی که گویا باید ضرورتاً اجرامی شد. از این رو، مسأله‌ی احتمال جرایم جنگی نظامیان امریکا و سازمان استخباراتی آن کشور در افغانستان را، نمی‌توان با ذره‌بین هم‌دلانه‌ی موافقان بررسی کرد. ماجرا ریشه‌های جدی‌تری دارد.

پیدا کردند. در آن زمان، تنها رویای وقاص برای آینده، زندگی آرامی در کرکوک و تا حد امکان ذخیره‌ی پول بود تا بعد از بهتر شدن اوضاع به خانه بازگردد و مغازه‌ی کوچک خودش را باز کند.

این رویا ساده بود اما پیش‌شرط‌های زیادی داشت، با این حال، در بعدازظهر روز ۷ سپتامبر ۲۰۱۵، زمانی که یک ماشین سیاه در یکی از خیابان‌های کرکوک در کنار وقاص متوقف شد، این رویا نیز به پایان رسید. مردی که در صندلی مسافر در جلو نشسته بود و یک پولیس مخفی بود، پنجره را پایین کشید، از این مرد جوان درخواست کرد تا مدرک هویتش را نشان بدهد.

۳۰. مجد ابراهیم (آلمان)

در بعدازظهر روز ۲۳ نوامبر ۲۰۱۵، با مجد ابراهیم در اتاق زیرشیروانی‌اش در حومه‌ی شهر درسدن ملاقات کردم. او همراه با دوستش امجد از حمص، و شش پناهجوی دیگر، در این آپارتمان که توسط سازمان رفاه اجتماعی محلی برای‌شان فراهم شده بود، زمان انتظار برای بررسی درخواست اقامت خود توسط نظام حقوقی آلمان را سپری می‌کردند. وعده‌های غذایی برای آن‌ها تبدیل به دل‌مشغولی جدیدی شده بود و دو هم‌اتاقی او که از هند آمده‌اند، خود را به‌عنوان اربابان آشپزخانه منصوب کرده بودند. مجد گفت: «غذاهای آن‌ها خیلی بهتر از ما است. آن‌ها لیست خرید را به ما می‌دهند، ما به بازار می‌رویم و مواد موردنیاز را تهیه می‌کنیم، اما تقریباً تمام پخت‌وپز را خودشان انجام می‌دهند».

این دوستان سوریه‌یی، پس از یونان، مسیر مهاجرت را از طریق شرق اروپا ادامه داده و در اواسط ماه اگست به جنوب آلمان رسیده بودند. مجد تصمیم داشت تا سفر را ادامه داده و به سوئد برود، چراکه شنیده بود دریافت پناهندگی در آن‌جا ساده‌تر است، اما وقتی این گروه توسط پولیس از قطاری عازم شمال پیاده شدند، این برنامه نقش بر آب شد. پس از انتقال در میان ساختمان‌های نگهداری مهاجران، آن‌ها در اواسط ماه سپتامبر به شهر درسدن فرستاده شدند.

برای این پناهندگان که از شهر حمص آمده بودند، زندگی در شهر درسدن پر از تناقض بود. این شهر به‌دلیل ویرانی‌های گسترده‌اش توسط بمباران متفقین در جنگ جهانی دوم مشهور است، اما علاوه‌براین، اکنون تبدیل به مرکز جنبش ضد‌مهاجرت روبه‌رشدی است که از سال گذشته در سراسر آلمان گسترش یافت.

ملی‌گرایان جناح راست، هر دوشنبه شب، تظاهرات‌های گسترده‌ی را در شهر راه‌اندازی می‌کردند. زمانی که من با مجد ملاقات کردم، تنها یک هفته از حملات تروریستی در پاریس می‌گذشت که منجر به کشته‌شدن ۱۳۰ نفر شده بود. این حملات، خشم علیه مهاجران، به‌ویژه کسانی که از کشورهای مسلمان آمده بودند، را به نقطه‌ی اوج خود رسانده بود.

مجد به من گفت: «حوادث زیادی تنها در همین یک هفته در این‌جا روی داده است. در حال حاضر، بسیاری از مهاجران تحت هیچ شرایطی به مرکز شهر نمی‌روند». بدیهی است که آن شب نیز کسی نمی‌توانست به مرکز شهر برود، چراکه دوشنبه بود و سخنرانی ضد مهاجرت در شهر درسدن در ساعت ۷ شروع می‌شد.

مجد بارها از تصمیمش برای بازگشت به سوریه سخن گفت. این تصمیم تا حدی توضیح می‌داد که چرا او نمی‌خواهد چهره‌اش در تصویر ثبت شود. آن روز عصر، من از او پرسیدم که آیا می‌تواند زمانی را پیش‌بینی کند که این بازگشت ممکن باشد؟ او برای مدتی طولانی به فکر فرو رفت، و گفت: «حداقل، ده سال بعد. ما ضرب‌المثلی در سوریه داریم: خون، خون می‌آورد. در حال حاضر هرکسی در پی انتقام بلایی است که در طی سال‌های گذشته بر آن‌ها رفته است، و این وضعیت همین‌طور ادامه خواهد داشت. خون، خون می‌آورد. من فکر نمی‌کنم این جنگ تا زمانی که تک‌تک افراد سلاح‌به‌دست کشته نشده باشند پایان بگیرد. حتا اگر این کشتار سرعت بگیرد، باز هم حداقل ۱۰ سال طول خواهد کشید».

برحسب تصادف، زمانی که روز بعد مجد در بازگشت به آپارتمان مشترک خود نامه‌یی دریافت کرد، با او همراه بودم. در این نامه از سوی اداره‌ی فدرال مهاجرت و پناهندگی به مجد اطلاع داده شده بود که بررسی سابقه‌ی او تکمیل شده است و هیچ مشکلی وجود نداشته است. این آخرین مانع بزرگ برای به‌دست‌آوردن اقامت بود و اکنون قطعی شده است که حداقل برای سه سال آینده به او اجازه‌ی اقامت در آلمان داده خواهد شد. مجد این نامه را به کنار گذاشت و روبه‌روی یکی از پنجره‌های اتاقش نشست، و برای مدت‌زمانی طولانی به خیابان خیره شد.

مهاجرتش ندید. در آن تابستان، او از طریق سواحل دریای اژه در ترکیه، به سمت اروپا حرکت کرد. در راه، او به‌شکل تصادفی با امجد برخورد کرد که یکی از دوستان قدیمی‌اش در شهر حمص بود و سال‌ها یکدیگر را ندیده بودند. امجد همراه با یکی دیگر از مهاجران حمص به‌نام عمار سفر می‌کرد. آن‌ها یک تیم سفر سه نفره را تشکیل دادند. در نتیجه، هر سه در همان قایق لبریز‌شده از مسافری سوار شدند که در شب ۲۷ جولای سفرش را از ساحلی در نزدیکی بودروم، یکی از شهرهای تفریحی ترکیه، به کاس، یکی از جزایر یونانی چند مایل دورتر، آغاز کرد.

در آن‌جا، مجد و دو همراهش انتظار شکنجه‌آوری را تحمل کردند. کاس توسط ده‌ها هزار نفر مهاجر پر شده بود، و صدور اوراق ثبت‌هویت توسط مقامات یونانی تا ده روز طول می‌کشید. با این مدارک آن‌ها می‌توانستند به سفر خود ادامه بدهند. در آن تابستان، مسیر مهاجران در سراسر اروپا، در روندی فزاینده نامهربان و دشوار شده بود. چندین دولت تهدید کرده بودند که مرزهای خود را خواهند بست. در نهایت، مجد و دوستانش مدارک خود را در بعدازظهر ۴ اگست دریافت کردند. آن‌ها زمان کوتاهی در اختیار داشتند تا خود را به کشتی کوچکی برسانند که شبانه به سمت سرزمین اصلی یونان می‌رفت. و پس از آن، جست‌وجوی آن‌ها برای دریافت پناهندگی در یکی از کشورهای اروپایی آغاز می‌شد.

فصل پنجم: مهاجرت

(۲۰۱۵-۲۰۱۶)

۲۹. وقاص حسن (عراق، سوریه، ترکیه)

در تاریخ ۱۸ جون سال ۲۰۱۵، روز اول ماه رمضان، وقاص پس از خداحافظی با دوستان داعشی‌اش، سفر خود را برای بازگشت به زندگی غیرنظامی، از طریق عبور از گریزگاه‌های داعش آغاز کرد. برای رسیدن به کرکوک، تنها ۶۰ مایل در شمال‌شرقی بیجی، وقاص در قدم اول باید به سمت غرب می‌رفت و از مناطق تحت کنترل داعش در عراق و سوریه عبور می‌کرد، پس از آن به شمال ترکیه می‌رفت، و سپس به قلمرو تحت کنترل کردها در عراق می‌رسید: حرکتی در طول تقریباً دایره‌یی کامل که بیش از ۵۰۰ مایل بود. مهم‌ترین مانع بالقوه در این مسیر مشهور و شناخته‌شده، مرز به‌شدت نظامی ترکیه بود.

از زمانی که داعش در اوایل سال ۲۰۱۴ قدرت را در شرق سوریه به‌دست گرفت، ترکیه بارها متهم شده بود که مرزهای خود را به عمد قابل نفوذ می‌گذارد تا جنگجویان اسلام‌گرا بتوانند از سراسر جهان از آن‌جا رفت‌وآمد کنند. این اتهام در اواخر سال ۲۰۱۵، به‌صراحت توسط دولت روسیه مطرح شد. اگرچه دولت ترکیه به رهبری رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور این کشور، به‌شدت آن را رد کرده است، اما شواهد از روایت روسیه پشتیبانی می‌کنند. یازده نفر از میان بیش از بیست جنگجوی داعش دستگیر شده که من با آن‌ها مصاحبه داشتیم، تایید کردند که آن‌ها در مدت همکاری با داعش از مسیر ترکیه عبور کرده بودند. تقریباً تمام این ۱۱ نفر به من گفتند که در زمان عبور از مرز ترکیه و سوریه، با سربازان یا پولیس ترکیه برخورد داشته‌اند، و آن‌ها فقط برای‌شان دست تکان داده‌اند. این تجربه را وقاص نیز داشته است.

وقاص گفت: «مردی که ما را هدایت می‌کرد، به یک ایستگاه بازرسی ترکیه رفت و برای چند دقیقه با نگهبانان صحبت کرد. شاید به آن‌ها مقداری پول هم داده باشد. نمی‌دانم، اما بعد ما از مرز عبور کردیم». در پاسخ به این‌که آیا ممکن است مرزبانان ترکیه متوجه نشده باشند کسانی که به آن‌ها اجازه‌ی عبور دادند وابسته به داعش بودند، وقاص به‌سرعت سرش را تکان داد و گفت: «البته که می‌دانستند. همه‌ی ما پسران جوانی بودیم و آن مرد هم ما را به سمت داعش می‌برد. او همیشه از آن مسیر رفت‌وآمد می‌کرد. آن‌ها می‌دانستند».

وقاص پس از ترکیه یک سفر مخفی دیگر را برای عبور از اقلیم کردستان آغاز کرد. در اوایل ماه جولای سال ۲۰۱۵، دو هفته پس از ترک داعش، او به کرکوک رسیده و برای یک شروع تازه آماده بود. خیلی زود یکی دیگر از افراد سابق داعش، برادرش محمد، به او پیوست.

حداقل در ابتدا به‌نظر می‌رسید که برادران حسن راه خوبی را انتخاب کرده‌اند. در کرکوک، آن‌ها به یک آپارتمان کوچک در محله‌ی موردعلاقه‌ی دیگر مبارزان سابق داعش رفتند تا جلب توجه نکنند. در طی یک هفته، هر دو برادر شغلی ساختمانی در همان نزدیکی

سرزمین‌های درهم‌شکسته: جهان عرب چگونه فرو پاشید؟

■ نیویورک تایمز/اسکات اندرسون ■ ترجمه: معصومه عرفانی

قسمت بیستم

فصل پنجم: مهاجرت (۲۰۱۵-۲۰۱۶)

عملاً در کنترل کردها بوده است، اما این جامعه‌ی ناهمگن با پناهندگان سنی و شیعه پر شده بود و بنابراین، مخفی‌گاهی طبیعی برای پنهان‌ساختن هر دو گروه جنگجویان اسلام‌گرای فعال و سابق بود. اگرچه کرکوک در ۶۰ مایلی بیجی قرار داشت، این دو شهر اکنون توسط صف‌های عظیم ارتش پیشمرگه از هم جدا شده بودند. این بدان معنا بود که وقاص برای رسیدن به پناهگاهش ناچار است از طریق مسیرهای انتقال داعش سفر کند.

۲۸. مجد ابراهیم (سوریه، یونان)

در همان زمانی که وقاص تصمیم به ترک داعش گرفت، مجد نیز در نهایت مدرک لیسانس خود را در رشته‌ی مدیریت هتل از دانشگاه البعث به‌دست آورد. این دستاورد دو نتیجه داشت. اکنون او واجد شرایط خدمت سربازی بود. پیش از جنگ، یک دانش‌آموز مرد، به‌طور معمول نامه‌ی احضار خود را چهار تا پنج ماه پس از فارغ‌التحصیلی دریافت می‌کرد، اما در سال ۲۰۱۵، زمانی که ارتش سوریه به‌دلیل تلفات جنگی و ترک‌خدمت تقلیل یافته بود، این نامه در ظرف یک یا دو ماه یا حتا چند هفته ارسال می‌شد. امکان داشت که با رسیدن زمان این نامه، ارتش به خانه‌ها برود و افراد را با خود ببرد. مجد گفت: «خب، وضعیت این‌گونه بود. من می‌دانستم که ارتش خیلی زود به سراغ من خواهد آمد».

تنها چند روز پس از فارغ‌التحصیلی مجد، مادر و پدر او تنها ذخیره‌ی خویش را که ۳۰۰۰ دلار بود به او دادند و از او خواستند کشور را ترک کنند.

او گفت: «برای آن‌ها مساله دیگر میهن‌پرستی یا دفاع از کشور نبود، بلکه مساله زنده‌ماندن من بود». مجد لبخند کم‌رنگی زد و ادامه داد: «علاوه‌براین، من سرباز خوبی از کار در نمی‌آمدم».

در تاریخ ۲۱ جون، پدر مجد او را تا دمشق همراهی کرد. دو روز بعد او هوایمایی را به مقصد ترکیه سوار شد. علاوه بر ۳۰۰۰ دلار پول نقد، مجد هرآن‌چه را که ممکن بود به کارش بیاید در یک کوله‌پشتی کوچک جای داد.

مجد با امید به این‌که حداقل جایی در نزدیکی خانه باشد، تلاش کرد تا شغلی را در ترکیه به‌دست بیاورد. زمانی که ثابت شد این کار تلاشی بیهوده است، هیچ راهی به جز پیوستن به صدها هزار نفر از هموطنان

۲۷. وقاص حسن (عراق)

در آغاز ماه جون ۲۰۱۵ که ماموریت یک‌ساله‌ی کار وقاص با داعش به پایان خود نزدیک می‌شد، او زندگی‌اش را مورد ارزیابی تازه‌یی قرار داد. پس از پایان دوره‌ی آموزشی‌اش در یکی از پایگاه‌های داعش در نزدیکی موصل در تابستان سال گذشته، او پیش از فرستاده‌شدن برای جنگیدن با ارتش عراق در یک مجتمع پلایش نفت در بیجی، شش ماه را در زادگاهش شهر دور سپری کرده بود. وظیفه‌ی اصلی او در آن‌جا، نگهداری دادن در یکی از پست‌های بازرسی داعش بود. پس از پایان قرارداد، باتوجه به این‌که جنگ هم‌چنان با شدت ادامه داشت، بی‌تردید یکی از گزینه‌ها در برابر وقاص این بود که بار دیگر قراردادش را با داعش تمدید کند، اما او در عوض تصمیم گرفت تا به جهان غیرنظامیان بازگردد.

شاید دلیل اقتصادی نیز بر این تصمیم‌گیری تاثیر گذاشته باشد، چراکه دوران خوش داعش به‌وضوح پایان یافته بود و پرداخت‌ها اغلب دیر می‌رسیدند. اما در عین حال، دلیل اصلی آن به‌احتمال‌زیاد ریشه در نگرانی او نسبت به امنیت جانی‌اش داشته است. در آن‌زمان، مشخص شده بود که به تدریج اما بدون شک، جریان تحولات در نهایت چرخه‌ی جنگ را علیه داعش برمی‌گرداند.

او برای مدت‌زمانی طولانی روی این مساله فکر می‌کرد که برای شروع دوباره باید به کجا برود. در ماه اپریل، ارتش عراق با پشتیبانی حملات هوایی امریکایی‌ها تکریت را بازپس گرفتند و در ماه جون، حلقه‌ی محاصره را در اطراف بیجی تنگ‌تر کرده بودند. موصل و تعدادی از شهرهای انبار هنوز در کنترل داعش قرار داشتند، اما بدون شک زندگی در کدام از آن‌ها برای یک جنگجوی سابق داعش ناخوشایند بود: دوستان سابقش از او نفرت خواهند داشت، و اگر ارتش عراق کنترل را به‌دست بگیرد، او زنده نخواهد ماند.

در نهایت، وقاص مقصد کاملاً متفاوتی را در پیش گرفت: شهر عراقی تحت کنترل کردها، کرکوک.

ارتش عراق مستقر در کرکوک، درست مانند موصل و تکریت و بیجی، سال گذشته پیش از حمله‌ی داعش فرار کرده بود. اما شباهت این شهرها در این‌جا پایان می‌یابد. هزاران سرباز پیشمرگه که به‌سرعت برای پرکردن جای خالی عراقی‌ها، درست پیش از حمله‌ی داعش به کرکوک سرازیر شده بودند، توانستند پیشروی داعش را متوقف سازند. از آن زمان تاکنون، کرکوک

کودکان؛ قربانیان خاموش

به مناسبت ۲۹ عقرب روز جهانی کودک

داود ناظری

چهلک

سخن‌آهنگ

سلطان چه فرموده؟

گفته می‌شود رییس‌جمهور غنی با استیضاح وزیرانی که رای عدم اعتماد گرفته‌اند موافق نبوده و با نتیجه‌ی استیضاح هم موافق نیست. اگر فقط موافق نبودن باشد، مساله‌ی نیست. شاخه‌های مختلف یک حکومت می‌توانند با تصمیم‌ها و اقدامات همدیگر موافق نباشند (فعلاً بگذریم از این که چنین وضعی چه پی‌آمدهایی ممکن است داشته باشد). اما اگر موافق نبودن رییس‌جمهور با اقدامات قوه‌ی مقننه به این معناست که اگر رییس‌جمهور موافق نباشد، هر چه قوه‌ی مقننه بگوید هیچ در هیچ است، آن‌گاه عملاً به این‌جا می‌رسیم که ما با یک سلطان قدر قدرت سروکار داریم نه با یک رییس‌جمهور. در دوره‌ی آقای کرزی هم رنگین دادفر سینتا از پارلمان رای عدم اعتماد گرفت اما به حکم رییس‌جمهور به کارش ادامه داد.

اما جدا از بی‌سروسامانی حقوقی این قضیه و فارغ از این که این‌گونه استیضاح‌ها چه قدر موجه‌اند، همی ما به‌عین می‌بینیم که دموکراسی در کشورهایی چون افغانستان به چه پدیده‌ی مسخره‌ی تبدیل می‌شود. عمر پارلمان افغانستان یک سال پیش به سر آمد. باید انتخابات پارلمانی برگزار می‌شد. بسیاری از نمایندگان پس از ختم دوره‌ی قانونی خود به کار خود در مجلس ادامه دادند و منبای توجیه‌شان هم این بود که «خود رییس‌جمهور» دستور داده که پارلمان فعلی بعد از ختم دوره‌ی قانونی خود همچنان به کار خود ادامه دهد. نمایندگان پارلمان به کمک رییس‌جمهور در مجلس می‌مانند. بعد همین مجلس غیرقانونی وزرای دولت را استیضاح می‌کند. بعد همان رییس‌جمهوری که دستور داده پارلمان به کار خود ادامه بدهد، می‌گوید که با استیضاح وزرا و رای عدم اعتماد پارلمان به آنان مخالف است. حال، اگر پارلمان به ملاحظاتی رییس‌جمهور واقعی نهد، رییس‌جمهور می‌تواند همان‌گونه که به ادامه‌ی کار پارلمان حکم داده بود، حکم لغو پارلمان را هم بدهد (چرا نتواند؟ ای‌قی غیر قانونی که ممکن باشد، الغای غیر قانونی چرا ممکن نباشد؟). اگر به حکم رییس‌جمهور گردن بنهد، یعنی مخالفت او با تصمیم استیضاح وزیران را در نظر بگیرد، رییس‌جمهور هر وقت که دلش خواست بتواند تصمیم پارلمان را ملغی کند، پس پارلمان اصلاً برای چه هست؟ نتیجه؟ نتیجه این می‌شود که بر اساس تئوری «نه سیخ بسوزد و نه کباب»، رییس‌جمهور با بخشی از تصمیم پارلمان موافقت کند و با بخشی دیگر مخالفت، یعنی هر جا که منافع رییس‌جمهور و اکثریت نمایندگان پارلمان با هم سازگار بودند، رییس‌جمهور بگوید که حکم قوه‌ی مقننه در این کشور فصل‌الخطاب است و من به‌عنوان یک رییس‌جمهور باید به قانون نمی‌توانم سر حرف قوه‌ی مقننه حرفی بزنم (محمود بلیغ بفرمایید به خانه‌تان بروید). اما هر جا که منافع رییس‌جمهور اقتضا می‌کرد که پارلمان کوتاه بیاید و با رییس‌جمهور روبه‌رو نشود، پارلمان به همان تصمیمی رای می‌دهد که آقای سلطان غنی دوست‌تر دارد (آقای اکلیل حکیمی شما بفرمایید به کارتان در وزارت ادامه بدهید).

هزاران کودک از صبح تا شب بدون سرنوشت در شهرها و دکان‌ها و هتل‌ها مصروف کارهای شاقه هستند و با مشکلات فراوان دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

ج؛ عوامل نقض حقوق کودکان: در نقض حقوق کودک عوامل متعدد نقش دارد که از آن جمله: بی‌سربستی، عدم آگاهی والدین از حقوق کودکان، فقر و مشکلات اقتصادی، تغذیه‌ی نامناسب، آلودگی‌های محیطی، والدین معتاد، مشکلات ناشی از طلاق والدین از همدیگر و بی‌توجهی مسئولان دولتی در خصوص حمایت از کودکان، از مهم‌ترین عواملی‌اند که باعث افزایش نقض حقوق کودک در کشور گردیده است. نقض و نادیده گرفتن حقوق اطفال، به هر اندازه و توسط هر ابزاری که باشد، از پیامدهای بسیار سنگین در جامعه برخوردار است. زیرا اطفال و کودکان امروز، رهبران و بزرگان فردای جامعه هستند. امروزه نباید آینده‌ی آنان را مانند روزگارشان سیاه سازیم. از سوی دیگر نقض حقوق اطفال در افغانستان و کارکردن آنان به‌صورت غیرقانونی، پیامدهای بزرگی را برای دولت و خانواده‌ها در قبال دارد. اما دولت در طول ۱۴ سال گذشته، ناکامی بزرگی را در قسمت تامین حقوق اطفال تجربه کرده و نتوانسته است گزارش‌های ادواری را به جامعه‌ی بین‌الملل تقدیم کند. این مسأله به‌شدت اعتبار دولت را در نزد جامعه‌ی جهانی پایین آورده و از جانب دیگر، خانواده‌ها را از زندگی با کرامت انسانی محروم ساخته است. بررسی جایگاه اطفال از نظر دین اسلام و قوانین نافذه در کشور، به‌خاطر اهمیت دوران کودکی، آسیب‌پذیری کودکان، تفاوت دنیای کودکان با بزرگسالان، بسیار مهم و ضروری می‌باشد.

نتیجه این‌که، آموزش مهارت‌های فرزندپروری برای والدین، آسیب‌شناسی کودکان، فراهم شدن زمینه‌ی درس و تعلیم برای آنان، مبارزه با مواد مخدر و اعتیاد، کاهش آمار طلاق در خانواده‌ها، تامین نیازهای کودک، بالا رفتن سطح سواد و درآمد اقتصادی خانواده‌ها، تامین امنیت اجتماعی، تطبیق درستی قوانین در کشور، بازگرداندن کودکان فراری به خانواده‌های‌شان، مراقبت جدی از رفتار و اعمال کودکان، شناسایی خانواده‌های اطفال خیابانی و ارایه‌ی معلومات برای آنان در مورد حقوق اطفال، پایبندی رهبران دولت در قبال تعهدات‌شان نسبت به خانواده‌ها و حمایت جدی از سازمان‌های فعال مدافع حقوق کودک در کشور، از مهم‌ترین راهکارها برای بهبود وضعیت کودکان در کشور به‌شمار می‌رود.

بیشتر ماده‌های قانون تشکیل وظایف و صلاحیت‌های کمیسیون مستقل حقوق بشر، این نهاد برای حمایت از اطفال مؤظف شناخته شده است. همچنان طبق ماده‌ی سوم قانون منع خشونت علیه زن، تجاوز، ازدواج اجباری، تخویف و ترس دادن، انزوای اجباری، در ماده‌ی ۵ نکاح قبل از اتمام سن قانونی، در حق کودکان دختر ممنوع می‌باشد. قانون رسیدگی به تخلفات اطفال، در هشت فصل و ۶۶ ماده به‌منظور بهبودی وضعیت کودکان، محترم شمردن نقش کودکان در اعمار جامعه‌ی نوین، مشخص نمودن وظایف و صلاحیت‌های والدین در قبال کودکان و بررسی نیازمندی‌های کودکان، تدوین و تصویب گردیده است. هم‌چنان در کنوانسیون جهانی حقوق کودک، نام و ملیت، آزادی عقیده، آزادی بیان و خواسته‌های کودک، حفظ حریم خصوصی کودک، دسترسی آنان به اطلاعات مورد نیاز، تعلیم و تحصیل، توجه به کودکان معلول، درک موقعیت و شناسایی استعداد کودک، جلوگیری از سوءاستفاده‌ی جنسی از کودک، مجازات کردن عاملان خرید و فروش کودک، توان‌بخشی به کودکان، از مهم‌ترین حقوق کودکان به‌شمار می‌روند.

ب؛ موارد نقض حقوق کودکان: امروزه هزارها کودک افغانی در روی سرک‌ها، دکان‌ها، نانوایی‌ها، هتل‌ها و... مشغول کارهای شاقه هستند و نان‌آور خانواده‌ی خود می‌باشند. یکی از مهم‌ترین موارد نقض حقوق اطفال از نظر دین اسلام و قانون، کارهای شاقه و اجباری می‌باشد. قرار دادن کودک در مکان‌های ترسناک، محروم ساختن کودک از تعلیم و تربیه، وادار ساختن کودک به کارهای شاقه و اجباری، محروم شدن کودک از تفریح و بازی سالم، اخراج از منزل و طرد کودک، ممانعت از حضور کودک در مجالس، مسخره کردن کودک، تحقیر کردن کودک، ملامت کردن کودک در نزد دیگران، بی‌توجهی والدین به نظافت کودک، تغذیه، تعلیم و تربیه و پوشاک کودک، بی‌توجهی در مورد نیازمندی‌های کودک، بهره‌کشی نامعقول، توقعات بی‌جا و بالاتر از توان کودک، استفاده‌ی جنسی از کودک، ازدواج‌های اجباری و زیر سن، خرید و فروش کودک به بهانه‌ی ازدواج، محروم ساختن کودک از آغوش گرم مادر، استفاده‌ی نادرست از داروهای خواب‌آور به‌خاطر سوءاستفاده‌ی گوناگون، خشونت و جنگ والدین در حضور کودک، کتک زدن و تنبیه کردن کودک، از مهم‌ترین نشانه‌ها و موارد نقض حقوق کودکان در افغانستان می‌باشد. امروزه

کودکان یکی از آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه می‌باشند و اغلب حساس‌ترین لحظه‌های زندگی‌شان در افغانستان، در انجام کارهای شاقه و تهیه‌ی مخارج زندگی سپری می‌شوند. بیشتر حقوق اطفال و کودکان به‌خاطر کارهای روی جاده، قالین‌بافی، گدایی، ازدواج‌های اجباری و زیر سن، در مهاجرت‌ها و مورد تجاوز قرار گرفتن، نقض می‌گردد. به گفته‌ی مسئولان وزارت کار و امور اجتماعی، در حال حاضر حدود دو میلیون کودک به کارهای شاقه در کشور مشغول هستند. یک تعداد از کودکان آله‌ی دست قاچاقبران و دزدان شده‌اند و تعدادی هم در زیر پل‌های شهر کابل با معضل اعتیاد دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

الف؛ نگاه قانون به کودکان: در ماده‌ی بیست‌وسوم قانون اساسی، ذکر شده است که زندگی موهبت الهی و از حقوق طبیعی هر انسان می‌باشد. و کودک نیز به‌عنوان یک انسان، از این حق برخوردار است و هیچ‌کس حق ضایع کردن آن را ندارد. در ماده‌ی ۲۹ قانون اساسی کشور آمده است که تعذیب انسان ممنوع می‌باشد و هیچ‌کس حق ندارد انسان دیگر را شکنجه و عذاب دهد. بنابراین، هیچ‌کس حق ندارد بالای کودکان ظلم نماید و آنان را تنبیه کند. در ماده‌ی ۴۳ قانون اساسی آمده است که تعلیم حق هر فرد است و کودکان نیز از این حق برخوردار می‌باشند. اما در افغانستان حقوق بسیاری از کودکان در قسمت تعلیم و تربیه به‌ویژه، زیر پا می‌شود و بسیاری از کودکان مصروف کارهای شاقه هستند. متأسفانه به‌تازگی دولت وحدت ملی زمینه‌ی تعلیم کودکان را در کودکان‌های دولتی با بالا بردن فیس ماهوار محدود ساخته است. پیش از این فیس ماهوار یک کودک ۵۰ افغانی بود اما حالا به ۵۰۰ افغانی صعود کرده است. طبق گزارش‌ها از ده هزار طفل اکنون فقط دوهزار آن توان پرداخت این فیس را دارند و بقیه کودکان را ترک کرده‌اند. در ماده‌ی ۴۹ قانون اساسی کشور ذکر شده است که تحمیل کارهای اجباری ممنوع است اما متأسفانه در افغانستان بسیاری از اطفال به تبعیت از خواست والدین و متولیان خود به کارهای تحمیلی و اجباری مشغول هستند. در حالی که از نظر قانون، تحمیل کار اجباری جواز ندارد و مرتکبین آن متخلفان قانون به‌شمار می‌روند. در ماده‌ی ۵۴ قانون اساسی، در مورد حمایت از خانواده‌ها به‌منظور پرورش درست اطفال زیاد تأکید صورت گرفته است که اطفال از مفاد این ماده‌ی قانونی نیز بهره‌مند می‌باشند. همچنان در

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزلتان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz

6 Months 120\$ USD

Annual 200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها

۳۰۰۰ افغانی شش ماهه

۵۰۰۰ افغانی یک ساله

برای متعلمین و محصلین

۲۰۰۰ افغانی شش ماهه

۴۰۰۰ افغانی یک ساله

zaki.daryabi2@gmail.com

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی

معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا

سردبیر: خلیل پژواک

دبیر خبر: عصمت الله سروش

گزارشگر: الیاس نواندیش

ویراستار: عمران راتب

صفحه آرا: هادی دریابی

hussainjoya2014@gmail.com

بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

dailyetilaatroz@gmail.com ایمیل:

آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا

شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶

مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۲۲

چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می باشد. مسئولیت سایر نوشته ها به نویسندگان آن بر می گردد.

بگو مگو ان facebook

Amrullah Saleh

سیاست قومی و هویتی چه مشکلی را حل خواهد ساخت؟

از دید اقتصاد، تاریخ، باورها، دین، جغرافیای قومی و در نهایت موقعیت استراتژیکی، افغانستان کشور غیر قابل تجزیه است. حتی در بدترین حالت هیچ یک از کشورهای منطقه و فرامنطقه توانایی جذب و یا حمایت از توت‌های افغانستان تجزیه شده را ندارند. در عین زمان هیچ یک از اقوام افغانستان حتی اگر خواهان تجزیه شوند منابع اقتصادی کافی و نیمه کافی به‌خاطر بقا به‌عنوان واحد سیاسی و جغرافیایی قومی یا کشور کوچک را ندارند. اما در حالات بد کشورهای منطقه و فرامنطقه توانایی حمایت از گروه‌های نیابتی در جنگ داخلی را زیر چتر «افغانستان» دارند که یک مبحث کاملاً علیحده است. با آن‌که این حقیقت را همه درک می‌کنند با آن‌هم در سال‌های اخیر توسل به سیاست هویتی و تباری آهسته آهسته به روند محوری و مسلط تبدیل شده است. یکی از دلایل حرکت به‌سوی سیاست قومی و هویتی شکست نظام سلطنتی، فروپاشی حرکت‌های چپ و راست و بالاخره ظهور نیافتن جریان توانمند و فراقومی است که بتواند دیوارهای نه‌چندان مستحکم سمت، قوم، زبان و محل را شکسته و به‌گونه‌ی شهروند محور به ساختن ساختار قدرت و ایجاد استقامت ملی بپردازد. بارز شدن سیاست هویتی و قومی همچنان میراث بد شکل‌شماری از سیاست‌مداران بی‌پایگاست که خواستند با این کار برای خود زود جایگاه ایجاد نمایند و بهانه‌ی برای «بودن» داشته باشند. در کشورهایی که پوتانسیال یا پیش‌زمینه‌های فدرال به اساس خط قومی و یا تجزیه نهایی وجود دارد توسل به سیاست هویتی و قومی منطقی‌تر است. این‌جا بزرگ‌ترین مشکل اختلاف قومی نه بلکه پیچیدگی سیستم یا نظام برای توزیع قدرت، زمین و ثروت است. حالا ساده‌ترین فورمل را که همه در پی آن اند تقسیم قدرت به اساس حضور خیالی اقوام توسط نماینده‌های خیالی اقوام است. هیچ یک از رهبران قومی در نظر سنجی‌های قومی و انتخابات درون قومی ظهور نکرده‌اند بلکه ریشه‌ی قدرت و رهبری آن‌ها به عوامل ناشفاف دیگر بستگی دارد. این حالت بدترین تأثیر را روی نسل جوان گذاشته است. سیاست هویتی و تباری اراده نسل جوان را محدود می‌سازد، برخلاف میل و اراده شان آن‌ها را در حصارهای خود در ساختن‌اش نقش و دست نداشتند زندانی می‌سازد، مراوده‌ی عمیق و با مفهوم فکری را میان توت‌های قومی کم می‌سازد، عوام فریبی را ترویج می‌دهد، مراوده فرهنگی و اقتصادی را به حداقل آن می‌رساند و در نهایت به عوض حسن تجسس و پیشرفت حس طرد، دفاع و نفرت را زیاد می‌سازد. نهادینه شدن سیاست قومی توانایی‌های ملی را در افغانستان بطی و حتا فلج می‌سازد و در نهایت ما فاقد روایت ملی برای تحکیم پایه‌های دولت ملت شده و توانایی هم‌شانه بودن با متحدین خارجی خود را از دست می‌دهیم. ما هر قدر تلاش کنیم کشورهای بزرگ را در سیاست‌های کوچک داخلی خودمان شریک سازیم به همان اندازه صلابت و ارزش ما به‌عنوان کشور و ملت پایین می‌آید. پیام من به نسل نو و به‌خصوص به قشر تحصیل یافته این است که خودشان را ازین تونل‌های بی‌انتهای بیرون سازند، انسانی باندیشند، نسل تقلید نباشند بلکه پویایی و پیشرفت را هدف قرار دهند و به آن برسند. بهتر است نیروی جسمی و فکری خویش را برای اهداف مثبت و با نتیجه بکار بریم.

Malek Sitez

بازنده و برنده‌ی بحران کابینه کیست؟

«بحران زمانی به اوج می‌رسد که ساختارهای سیاسی از کم‌بود هم‌آهنگی به بن‌بست برسند.»
وقتی حکومت به‌گونه‌ی کتله‌ی بی‌نشست مجلس نمایندگان حضور نمی‌یابد تا در برابر عمل‌کردش پاسخ‌گویی کند، اوج ناهم‌آهنگی اجرایی و بحران سیاسی را در عالی‌ترین ساختارهای دولتی به نمایش می‌گذارد. مجلس نمایندگان در غیاب صندوق می‌گذارد و پیامش را به حکومت پیش‌کش می‌کند.
ناهم‌آهنگی ساختارها از سه کم‌بود نشأت می‌گیرد:
- کم‌بود اراده‌ی سیاسی برای حل بحران در سطح رهبران نهادها.
این‌جا رهبران خود بحران‌ساز می‌شوند.
- کم‌بود قانونی که عمل‌کرد نهادها را مبهم می‌سازد. این‌جا ضعف حاکمیت قانون عامل بحران است.
- کم‌بود منابع برای هم‌آهنگی بهتر میان نهادها. این‌جا فقر سبب بحران است.
در بحران کنونی، در گام نخست مجلس نمایندگان قربانی بحران است. زیرا مقبولیت خود را در برابر حکومت از دست داده، اعتبار و صلابت قدرتش زیر سوال رفته است. به‌ویژه اگر رئیس‌جمهور وزیران سلب صلاحیت‌شده را با استفاده از میکائیزم دیگر قدرت یعنی دادگاه عالی ایفا کند.

بازنده دومی ریاست اجرایی است. زیرا این نهاد در میان سه نماد قدرت (رئیس‌جمهور، قضا و پارلمان) بی‌صلاحیت‌تر از همیشه مطرح می‌شود. اما اگر آقای عبدالله‌گزینی تازه برای حل بحران را پیش‌کش کند، برعکس جای‌گاه و اعتبار این نهاد بالا می‌رود. برنده‌ی این بحران رئیس‌جمهور است. پارلمان، حکومت و قضا از مشروعیت‌لنگان رنج می‌برند. هر سه ساختار این کم‌بود را به‌خوبی درک کرده‌اند. اپوزیسیون که بتواند در زمینه نقش‌میان را بازی کند وجود ندارد. در نهایت رئیس‌جمهور به قانون اساسی که کم‌ترین استفاده از آن کرده است رجوع خواهد کرد و با استفاده از صلاحیت‌هایش حکومت، پارلمان و قضا را در انحصار بیش‌تر در خواهد آورد.

ترامپ نامزدهای سه مقام مهم را معرفی کرد

اسلامی (داعش) دارد. او اخیراً در توییتهای ترس از مسلمانان را عقلمانی دانست. مایکل فلین به مدت دو سال تا سال ۲۰۱۴ سمت مدیر سازمان اطلاعات دفاع آمریکا را برعهده داشت. از آن زمان او از منتقدان جدی سیاست‌های باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا در جنگ با داعش بوده است. آقای فلین همچنین گفته است که واشنگتن باید همکاری نزدیکتری با مسکو داشته باشد. چند روز پیش آقای ترامپ رینس پریس، را به عنوان رئیس دفتر خود برگزید.

جمهوری‌خواه از مارکو روبیو برای نامزدی ریاست‌جمهوری حمایت کرده بود اما بعدتر از دونالد ترامپ حمایت کرد. سناتور سشنز، نامزد مقام دادستانی کل، یکی از نزدیکترین متحدان دونالد ترامپ در دوران تبلیغات انتخاباتی بود. به گزارش نیویورک تایمز، آقای سشنز در سال ۱۹۸۶ از طرف رونالد ریگان برای مقامی قضایی معرفی شده بود، اما کمیته‌ی در سنا او را به دلیل دیدگاه‌های تند نژادی رد کرد. آقای فلین، جنرال بازنشسته هم که از مشاوران آقای ترامپ در جریان مبارزات انتخاباتی او بود، دیدگاه‌هایی تند علیه گروه موسوم به دولت

اطلاعات روز: دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا، پست مشاور امنیت ملی را به مایکل فلین، جنرال بازنشسته پیشنهاد کرده است. ریاست‌سازمان سیا به مایک پومپئو، نماینده‌ی مجلس از کانزاس، پیشنهاد شده و جف سشنز، سناتور جمهوری‌خواه، برای مقام دادستان کل انتخاب شده است. به نقل از بی‌بی‌سی، مایک پومپئو، که رویتز می‌گوید پیشنهاد نامزدی ریاست‌سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا، سیا، را پذیرفته، از اعضای جنبش دست راستی تی پارتی در حزب جمهوری‌خواه بوده است. آقای پومپئو منتقد توافق هسته‌ی ایران بوده است. مایک پومپئو در انتخابات مقدماتی حزب

اروپا از ترامپ خواست تحریم‌های اعمال شده علیه روسیه را کاهش ندهد

درد آقای پوتین تا زمان انتقال قدرت در آمریکا، به اقداماتی برای «آزمودن» واکنش متحدان ناتو دست بزند. وزیر خارجه لیتوانی افزود که این خطر وجود دارد که آقای پوتین فاصله بین زمان حال تا آغاز بکار دونالد ترامپ در ماه جنوری را فرصتی بداند برای آزمودن آمادگی نظامی و تصمیمات دیپلماتیک متحدان غربی. آقای لینکویسیوس در این گفت‌وگو نسبت به اوضاع بالتیک و همچنین حلب به شدت ابراز نگرانی کرد.

منحرف شود در برابر این کشور بایستد. اتحادیه‌ی اروپا و آمریکا در پی مداخله روسیه در اوکراین تحریم‌هایی را علیه این کشور اعمال کردند. آقای ترامپ در جریان مبارزات انتخاباتی‌اش ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه را مورد ستایش قرار داده بود. پیشتر لیناس لینکویسیوس، وزیر خارجه‌ی لیتوانی در گفت‌وگویی با بی‌بی‌سی هشدار داد که احتمال

اطلاعات روز: انتظار می‌رود رهبران کشورهای اروپایی در جریان نشست در برلین از دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا بخواهند تا تحریم‌های اعمال شده علیه روسیه را کاهش ندهد. قرار است این نشست در برلین و با حضور باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا برگزار شود. آقای اوباما هم قبل از این نشست جانشین خود دونالد ترامپ را ترغیب کرده در صورتی که روسیه از «ارزش‌های مورد قبول آمریکا و عرف بین‌المللی»

افزایش در خواست پناهندگی شهروندان ترکیه به آلمان

هزار نفر در ارتش، ادارات، دستگاه قضائی و امنیتی از کار اخراج و یا معلق شده و صدها نفر نیز بازداشت شده‌اند. در اوایل ماه اکتبر یک نماینده‌ی وزارت کشور آلمان از درخواست پناهندگی سه دیپلمات ترک در آلمان خبر داد. جان دوندار، سردبیر سابق روزنامه‌ی «جمهوریت» که به اتهام افشای دستگاه امنیتی ترکیه زندانی شد و سپس در دادگاه به پنج سال و نیم محکوم گردید نیز در آلمان به‌سر می‌برد.

۷۶۷ شهروند ترکیه در آلمان ثبت شده بود. به نقل از رادیو زمانه، افزایش شمار پناهجویان ترکیه‌ای در آلمان به‌ویژه در هفته‌های اخیر چشمگیر بوده است. آن‌ها از طریق اینترنت درخواست پناهندگی خود را ثبت کرده‌اند تا بتوانند در یکی از ایالت‌های آلمان اجازه اقامت بگیرند. دولت ترکیه از کودتای نافرجام ماه ژوئیه تاکنون به فشار خود بر نیروهای مخالف شدت بی‌سابقه بخشیده است. از آن زمان تاکنون بیش از ۱۱۰

اطلاعات روز: وزارت خارجه‌ی آلمان گفته بود کسانی که در ترکیه به دلایل سیاسی مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند می‌توانند در آلمان درخواست پناهندگی سیاسی کنند. اکنون رسانه‌های آلمان می‌گویند شمار پناهجویان ترکیه‌ی در آلمان از ماه جنوری تا اکتبر سال جاری چهار هزار و ۴۳۷ تن بوده است. آلمان در سال جاری به‌شکل کم‌سابقه‌ی ۲۰ هزار پناهجو را اخراج کرده است. بنا به گزارش‌های منتشرشده در رسانه‌های آلمان، در سال ۲۰۱۵ تقاضای پناهندگی تنها یک هزار و

برترین جایزه‌ی علمی آلمان به نسخه‌ی جدید «نبرد من» هیتلر رسید

قدرت را در دست گرفت، این کتاب در میلیون‌ها نسخه‌ی چاپ و به‌ویژه در آلمان و کشورهای اشغالی پخش شد. جایزه‌ی علمی آلمان به دستاوردهای برجسته‌ی پژوهشگرانی تعلق می‌گیرد که موضوع اجتماعی ویژه‌ی را مورد بررسی قرار داده‌اند. این جایزه معادل ۵۰ هزار یورو است که از سوی بنیاد «جامعه به علم نیاز دارد» اهدا می‌شود. این بنیاد زیر نظر انجمن لایپنیتس است. نسخه جدید «نبرد من» جایزه اسمال را به‌طور مشترک با کار تحقیقاتی سزار مونیوز فونتالا درباره‌ی ویروس ابولا دریافت کرد. جایزه‌ی علمی آلمان روز چهارشنبه ۲۳ نوامبر / ۳ آذرماه در نشست سالانه انجمن لایپنیتس در برلین اهدا خواهد شد.

معاصر آن‌ها را توضیح می‌دهد.» نسخه‌ی جدید «نبرد من» آدولف هیتلر در آغاز سال ۲۰۱۶ توسط مؤسسه‌ی تاریخ معاصر مونیخ با حاشیه‌نویسی‌ها و پانوشته‌های تازه به بازار آمد و از آن زمان تاکنون با فروش ۸۰ هزار شمارگان در رده‌ی نخست پرفروش‌ترین کتاب سال آلمان قرار گرفته است. آدولف هیتلر، رهبر آلمان نازی، کتاب «نبرد من» را در سال ۱۹۲۴ نوشت. جلد اول آن در سال ۱۹۲۵ و جلد دوم یک سال پس از آن منتشر و توزیع شد. این کتاب آمیزه‌ی از زندگینامه‌ی فردی همراه با نظرات هیتلر در مورد لزوم نابودی یهودیان و اشغال سرزمین‌های دیگر به‌منظور دسترسی ملت آلمان به «فضای زیستی» بیشتر است. پس از آن‌که هیتلر

اطلاعات روز: حاشیه‌نویسی‌ها و پانوشته‌های مؤسسه‌ی تاریخ معاصر مونیخ (IFZ) بر کتاب «نبرد من» هیتلر برنده‌ی جایزه‌ی علمی آلمان در سال ۲۰۱۶ شد. به نقل از رادیو زمانه، انجمن لایپنیتس آلمان، مؤسسه‌ی پژوهشی در شاخه‌های مختلف علمی، روز پنج‌شنبه ۲۷ عقرب در توضیح اهدای این جایزه گفته است: «کریستیان هرتمان، تاریخ‌شناس و گروه تحقیقاتی او با انتشار نسخه انتقادی «نبرد من» شکاف بزرگی را در پژوهش درباره‌ی دوران نازیسم آلمان پر کردند.» انجمن لایپنیتس افزود: «این کتاب تحریف‌ها و وارونه جلوه دادن‌های هیتلر را نشان می‌دهد، اشتباهات حقیقی را تصحیح می‌کند و زمینه‌ی

پیشروی نیروهای عراقی در عملیات آزادسازی بخش شرقی موصل

در بخش دیگری از عراق، با نزدیک شدن روز اربعین، میلیون‌ها شیعه به سمت کربلا حرکت کرده‌اند. هر سال میلیون‌ها ایرانی برای عزاداری با راهپیمایی خود را به کربلا می‌رسانند. به گفته‌ی مقامات عراقی، تا کنون نزدیک به دو میلیون ایرانی وارد عراق شده‌اند تا در مراسم اربعین در روز سی‌ام عقرب شرکت کنند. خطر حملات تروریستی از سوی گروه داعش از جمله چالش‌های مهم حفظ امنیت این مراسم است.

زخمی شده‌اند. تعدادی از ساکنان بدنبال آغاز حملات از مناطق درگیری گریخته‌اند اما نگرانی اصلی در مورد غیر نظامیانی است که موفق به فرار نشده‌اند. روز پنج‌شنبه نبرد آزادسازی موصل، یکی از بزرگترین شهرهای عراق و مرکز ولایت نینوا، وارد دومین ماه خود شد. در این مدت نیروهای عراقی موفق به عقب راندن نیروهای داعش در مناطق جنوب و بیشتر مناطق شرقی شهر شدند.

اطلاعات روز: مقامات عراقی گفته‌اند، نیروهای نظامی این کشور با وجود مقاومت شدید داعش، روز جمعه عملیات آزادسازی شهر موصل را - که به دلیل محدودیت دید ناشی از طوفان شن متوقف شده بود- از سر گرفتند و به آرامی در منطقه‌ی شرقی شهر پیشروی می‌کنند. به نقل از یورو نیوز، حملات هوایی و توپخانه‌ی و نیروهای زمینی آغاز شده است. بر اساس گزارش‌ها تا کنون یک سرباز کشته و تعدادی غیر نظامی

۷۳ تن از دانشگاہیان ترکیه بازداشت شدند

اتهام را رد می‌کنند. در دو روز گذشته چند شهردار دیگر از مناطق کردنشین ترکیه نیز بازداشت شدند. بر اساس اطلاعات منابع دولتی ترکیه، از زمان کودتای ماه جولای تا کنون ۳۶ هزار نفر در این کشور دستگیر شده‌اند. در ماه گذشته مقامات ترکیه از بازداشت ۱۹۰ حقوقدان خبر داده بودند.

شده‌اند. شبکه‌ی ان‌تی‌وی ترکیه گفته است آن‌ها متهم به همکاری با نهاد‌های وابسته به فتح‌الله گولن، واعظ مخالف رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، و عضویت در گروه‌های تروریستی هستند. گولن در آمریکا به‌سر می‌برد و دولت ترکیه او را مسئول کودتای نافرجام ۱۵ جولای می‌داند اما او این

اطلاعات روز: دولت ترکیه برای ۱۰۳ تن از دانشگاہیان این کشور به اتهام همکاری با جنبش فتح‌الله گولن، قرار بازداشت صادر کرد. در چندین عملیات ۷۳ تن از این دانشگاہیان بازداشت شدند. به‌گزارش خبرگزاری آناتولی، این ۱۰۳ تن از دانشگاہ بیلدیز استانبول هستند. بازداشت‌شدگان در خانه‌های خود و پردیس دانشگاہ دستگیر

ریبری: می دانم

باید رفتارم را کنترل کنم

فرانک ریبری، ستاره بایرن مونیخ، تایید کرد که در دیدار امشب مقابل بروسیا دورتموند، باید بیشتر مراقب رفتارش باشد.

ریبری در دیدار پیش فصل مقابل ایتر، با فیلیپه ملو درگیری پیدا کرد؛ اتفاقی که با انتقاد کارلو آنچلوتی همراه شد. ضمن این که در دیدار مقابل هامبورگ و دورتموند در سوپرکاپ آلمان هم درگیری‌هایی با بازیکنان حریف داشت. او اکنون تایید کرد که برای دیدار امشب، باید تسلط بیشتری روی اعصابش داشته باشد.

او به خبرنگاران گفت: «دیدار مقابل دورتموند همیشه احساسی است اما مشکلی وجود ندارد. می دانم که در چنین شرایطی، باید روی اعصابم کنترل داشته باشم. این دیدار مهم است. فضای سنگینی است و هواداران می خواهند بهترین بازی ما را ببینند. باید تلاش کنیم و اجازه ندهیم که این شرایط خیلی ما را تحت فشار گذارد. این دیدار برای ما بسیار بسیار مهم است؛ دیدار مقابل دورتموند شبیه دربی است و فشار همه بالاست.»

کاسیاس: خدا حافظی بیکه

از تیم ملی جدی است

ایکر کاسیاس، دروازه بان تیم ملی اسپانیا و پورتو مدعی شد که جرارد پیکه دربار خدا حافظی اش از تیم ملی پس از جام جهانی ۲۰۱۸ کاملاً جدی است.

پس از حواشی اخیری که برای پیکه به وجود آمده، مدافع اسپانیایی مدعی شد که قصد دارد پس از جام جهانی ۲۰۱۸ از میادین ملی کناره گیری کند. این در حالیست که در آن زمان او ۳۱ ساله خواهد بود و هنوز فرصت زیادی برای ادامه فوتبال ملی خواهد داشت و بسیاری معتقدند که این صحبت‌های پیکه احساسی بوده است. ولی حال کاسیاس مدعی شد که پیکه در مورد این تصمیمش کاملاً جدی است.

او گفت: «من پیکه را می شناسم و به نظر زمانی می رسد که احساسات انسان بسیار بالا می رود. با این حال او از آن دسته افرادی است که وقتی در مورد چیزی ادعایی می کند، انجامش می دهد. این تصمیمی است که او مدت‌ها به آن فکر کرده است. با این حال، پیکه لحظه نامناسبی را برای بیان انتخاب کرد و نباید این صحبت‌ها را در هنگام برگزاری بازی‌های مقدماتی بیان می کرد.»

سانسونه: به لالیگا آمدم

تا با رونالدو روبرو شوم

نیکولا سانسونه، مهاجم وپارنال مدعی شد که یکی از دلایل حضورش در لالیگا، تقابل با کریستیانو رونالدو بود. سانسونه ۲۵ ساله در ماه آگست از ساسولو به وپارنال پیوست و تا به این جا در ۱۱ بازی ۵ گل به ثمر رسانده است. او که ۳ بازی ملی نیز در کارنامه اش دارد، رونالدو را بخشی از دلایل حضورش در لالیگا دانست.

او گفت: «یکی از دلایلی که تصمیم گرفتم به اسپانیا بیایم این بود که مقابل الگویم، کریستیانو رونالدو بازی کنم. وقتی با او دست می دادم، مثل یک بچه لبخند می زدم. از او پیراهنش را خواستم ولی به خاطر نتیجه مساوی ناراحت بود. او به من گفت که بازی بعدی پیراهنش را به من خواهد داد.»

راجرز:

من بدترین مربی بالوتلی بودم

برندن راجرز، سرمربی سابق لیورپول معتقد است که او بدترین مربی ماریو بالوتلی بوده است.

بالوتلی در آگست ۲۰۱۴ از میلان جدا شد و به لیورپول پیوست ولی در دوره حضورش در این باشگاه نتوانست به روزهای خویش بازگردد و در نهایت با قراردادی قرضی راهی میلان شد. تحت هدایت راجرز او نمایش‌های بسیار ضعیفی داشت و سرمربی ایرلندی نیز به این موضوع اقرار کرد. او گفت: «من واقعا نتوانستم ارتباطی با ماریو برقرار کنم. او خیلی دیر به تیم اضافه شد. خرید او یک قمار برای باشگاه بود. قرار بود استعداد بزرگ او در لیورپول رشد کند. او تمام ابزار لازم را دارد. در زمین سعی کرد بهترین باشد ولی بله، آن طوری که همه می خواستند نشد. اگر در دفترتان با او هم صحبت شوید، آدم خوبی است. اگر بتواند جدیتش را با استعدادش به یک سطح برساند، یکی از بهترین بازیکنان جهان خواهد بود. او حالا در باشگاهی بازی می کند که شاید چانس آخر او باشد ولی به نظر اوضاع برایش خوب پیش رفته است.»

کلوپ: قرار نیست کوتینو به بارسلونا برود

یورگن کلوپ، سرمربی آلمانی لیورپول، شایعات جدایی فیلیپ کوتینو از این تیم را تکذیب کرد. کوتینو در فصل جاری لیگ برتر عملکرد درخشانی داشته و مورد توجه تیم‌های بزرگ اروپا قرار گرفته است. کلوپ گفت: «من معتقدم که کوتینو از بودن در لیورپول خوشحال است و ما همه امیدوارم او همیشه این جا بماند. اگرچه همه می گویند که کوتینو بازیکنی است که برزلی همیشه آرزوی داشتن آن را داشته، اما توجه داشته باشید که او تنها یورگن کلوپ، سرمربی آلمانی لیورپول، شایعات جدایی فیلیپ کوتینو از این تیم را تکذیب کرد.

لواندوفسکی: بعد از باجو، هانری اسطور هام بود

رابرت لواندوفسکی، ستاره لهستانی بایرن مونیخ در رابطه با اسطوره‌های دوران کودکی خود صحبت کرد.

لواندوفسکی در فصل جاری هم عملکرد قابل قبولی در بایرن مونیخ ارائه کرده است و موفق شده در ۱۰ بازی، ۷ گل به ثمر برساند. لواندوفسکی گفت: «زمانی که در دوران خردسالی به سر می بردم و بین ۶ تا ۸ سال سن داشتم، خیلی به بازی‌های روبرتو باجو علاقمند بودم. بعد از این که سنم کمی بیشتر شد، بازی الکساندر دلپیرو را دنبال می کردم و بعد از او، به نوع بازی تیری هانری بسیار علاقمند شدم. تحرک، قدرت پا به

کیکو: رونالدو در اتلتیکو نیمکت نشین خواهد شد

کیکو، مهاجم سابق اتلتیکو و تیم ملی اسپانیا معتقد است که کریستیانو رونالدو در اتلتیکو دیگو سیمئونه، کار ساده‌ی برای فیکس شدن نخواهد داشت.

دو تیم اتلتیکو و رئال مادرید امشب در ویسته کالدرون به مصاف هم خواهند رفت. رئال به عنوان صدرنشین لالیگا چانس این را دارد تا با شکست رقیب همشهری خود، فاصله امتیازی با این تیم را به ۹ افزایش دهد اما روضی بلانکوس‌ها در سه فصل اخیر در لالیگا به رئال نباخته‌اند و حریف سرسختی هستند.

کیکو، مهاجم سابق اتلتیکو در مصاحبه با AS و در پاسخ به این سوال که دوست دارد چه بازیکنانی

دوئل زیزو و چولو، به یاد لایی رونالدو به سیمئونه

امشب در ویسته کالدرون شاهد دربی حساسی بین اتلتیکو و رئال مادرید از هفته ۱۲ لالیگا خواهیم بود.

هر دو، فصل گذشته به عنوان مربیان رئال و اتلتیکو در این دربی مقابل هم قرار گرفتند. سیمئونه در لالیگا زیدان را در برنابئو شکست داد و در فینال لیگ قهرمانان نیز در پایان ۱۲۰ دقیقه بازی به تساوی ۱-۱ دست یافتند؛ هرچند که رئال در ضیافت پناستی‌ها سرانجام پیروز شد.

سیمئونه و زیدان، سابقه بازی برای اتلتیکو و رئال را نیز در کارنامه دارند.

سیمئونه در دهه ۹۰ پیراهن اتلتیکو را به تن کرد و سپس راهی ایتر شد و آن‌جا تجربه روبرو شدن با زیدان که برای یووه بازی می کرد را پیدا کرد.

این دو در فصول ۲۰۰۴-۲۰۰۳ و نیز ۲۰۰۴-۲۰۰۵ به عنوان بازیکن از پیراهن اتلتیکو و رئال دفاع می کردند و یک بار مقابل هم قرار گرفتند که به دسامبر ۲۰۰۳ بر می گردد و رئال ۲-۰ پیروز شد. شاید آن دیدار، تلخ‌ترین خاطره ال چولو از

رانیری: هرگز اعتمادم به واردی را از دست ندادم

کلودیو رانیری، سرمربی لسترستی، معتقد است که بعد از تعطیلی بازی‌های ملی، هواداران تیمش یک جیمی واردی جدید را خواهند دید.

واردی که در تساوی ۲-۲ انگلیس مقابل اسپانیا، گل دوم سه شیرها را به ثمر رساند، در دو ماه گذشته موفق به گول زنی برای لستر نشده بود.

این در حالی است که این مهاجم ۲۹ ساله، با زدن ۲۴ گل، یکی از ارکان اصلی قهرمانی لسترستی در فصل گذشته بود. لسترستی که در حال حاضر در رتبه چهاردهم جدول لیگ برتر قرار دارد، این هفته مقابل واتفورد قرار خواهد گرفت و رانیری در آستانه این دیدار به خبرنگاران گفت:

«من هرگز اعتمادم به واردی را از دست نمی دهم. من با مهاجمان زیادی کار کردم. نمی توان همیشه گل زد. تلاش می کنم تا به او کمک کنم تا روند بدچانسی‌هایش تمام شود. او در نهایت این طلسم را شکست. این گل برای او و همه مهم بود. البته او هرگز در این مورد صحبت نکرد اما مهاجم همیشه به دنبال گول زنی هستند. فکر می کنم این یک واردی جدید است.»

پتر چک: می خواهیم امیدهای

قهرمانی یونایتد را از بین ببریم

پتر چک، دروازه بان باتجربه آرسنال، اعلام کرد که تیمش قصد دارد در دیدار پیش رو مقابل منچستر یونایتد، به امیدهای قهرمانی این تیم در لیگ برتر پایان بدهد.

شاگردان ژوزه مورینیو در حال حاضر با ۶ امتیاز فاصله نسبت به توپچی‌ها، در رتبه ششم جدول لیگ برتر قرار دارند و چک امیدوار است بعد از نبرد پیش رو در الدترافورد، این فاصله بیش از پیش افزایش پیدا کند.

او به خبرنگاران گفت: «این یک بازی ۶ امتیازی دیگر است. ما مقابل تاتنهام مساوی کردیم و همین باعث شد فاصله‌ی بین ما و لیورپول ایجاد شود. اکنون می خواهیم کاملاً نزدیک به آن‌ها بمانیم و آماده ایم تا هر بار آن‌ها امتیاز از دست دادند، از این فرصت استفاده کنیم. در مورد منچستر یونایتد هم آن‌ها پشت سر ما هستند، می خواهیم بیشتر از آن‌ها فاصله بگیریم و بیشتر نزدیک صدر جدول بمانیم. اگر منچستری‌ها می خواهند فاصله را کم کنند و امید به قهرمانی داشته باشند، به سه امتیاز نیاز دارند. این دیدار مهمی برای هر دو تیم است و آن‌ها تلاش می کنند تا چانس دوباره‌ی به خودشان بدهند. ما باید برای هماهنگ شدن با سبک بازی آن‌ها آماده باشیم. این دیدار همیشه مهم است؛ فارغ از موقعیت دو تیم در جدول اما فکر می کنم این بار می تواند یک پیروزی فوق العاده برای ما و یک شکست قابل توجه برای آن‌ها باشد.»

بواتنگ: لواندوفسکی کامل تر از

اوبامیانگ است

ژروم بواتنگ، مدافع ملی پوش بایرن مونیخ، معتقد است هم تیمی اش، روبرت لواندوفسکی از پیر امریک اوبامیانگ، مهاجم بروسیا دورتموند، مهاجم کامل تری است.

لواندوفسکی و اوبامیانگ بهترین مهاجمان بوندس لیگا هستند که فصل گذشته به ترتیب ۳۰ و ۲۵ گل در این رقابت‌ها به ثمر رساندند. در حالی که اوبامیانگ در فصل جاری، ۴ گل بیشتر از ستاره لهستانی بایرن زده اما بواتنگ معتقد است که لواندوفسکی بازیکن بهتری است.

او به خبرنگاران گفت: «سخت است که بگویم از بین این دو بازیکن، کدام بهتر است. روبرت هم تیمی من است و بارها هم مقابل اوبامیانگ بازی کردم. هر دو مهاجمان بزرگی هستند اما می توانم بگویم که لواندوفسکی اندکی مهاجم کامل تری است.»

شواینی: هدفم بازگشت به ترکیب

یونایتد است

باستین شواینی اشتایگر که بعد از مدت‌ها به تمرینات تیم اول برگشته و انتظار می رود در جنوری الدترافورد را ترک کند؛ هنوز هم به بازگشت به ترکیب اول شیاطین سرخ امیدوار است.

او در حاشیه مراسم بامبی اواردز که در آن جایزه ویژه هیئت داوران را به دست آورد، به خبرنگاران گفت: «هدف من این است که برای منچستر یونایتد بازی کنم. برای رسیدن به این هدف در هر جلسه تمرینی تمام توانم را به کار می گیرم و امیدوارم این فرصت را پیدا کنم. شرایط خوب پیش می رود. من با تیم اول تمرین می کنم و خیلی لذت می برم. وقتی تیم به کمک من نیاز داشته باشد، آماده هستم.»

ملل متحد از سیاست استرالیا در قبال پناهجویان انتقاد کرد

بازداشتگاه‌هایی در جزایر نائورو و پاپوا گینه‌ی نو می‌فرستد.

دولت استرالیا از این سیاست خود به‌شمول برگشت دادن قایق‌های مهاجران دفاع کرده و آن را اقدام ضروری برای جلوگیری از سرازیر شدن موجی از مهاجران از کشور جنگ‌زده افغانستان، سومالیا و شرق میانه خوانده است.

کریسو گفته است: «این یک قاعده‌ی بنیادی در قانون حقوق بشر است که یک نفر نباید به دلیل ارباب دیگری مجازات شود.» او در عین زمان از استرالیا به دلیل افزایش میزان پذیرش مهاجران و استقبال از آوارگان سوریه‌ای ستایش کرد.

کانبرا اخیراً از یک توافق‌نامه با ایالات متحده‌ی امریکا خبر داد که براساس آن، ۱۶۰۰ پناهجو از بازداشتگاه‌های نائورو و مانوس در امریکا اسکان داده می‌شوند. اما این نگرانی وجود دارد که پس از شروع حکومت دونالد ترامپ این توافق‌نامه لغو شود، زیرا او در جریان کمپاین انتخاباتی خود از ممنوعیت ورود مهاجران مسلمان حرف زده بود.

اطلاعات روز: گزارشگر ویژه‌ی حقوق بشر ملل متحد گفته که برخورد استرالیا با پناهجویانی که توسط قایق به این کشور می‌رسند، به سابقه حقوق بشری این کشور لطمه زده است. او ابراز نگرانی کرده که بیگانه‌هراسی و اظهارات نفرت‌انگیز رو به افزایش است.

به نقل از دویچه وله، فرانسوا کریسو، گزارشگر ویژه‌ی ملل متحد در امور حقوق بشری پناهجویان بعد از یک ماموریت ۱۸ روزه در استرالیا، روز جمعه در کانبرا به خبرنگاران گفت که سیاست برگشت دادن قایق‌های مهاجران یک عقب رفت بوده و پایین‌تر از استانداردهای بین‌المللی قرار دارد.

کریسو بعد از دیدار از کمپ‌های مهاجران در جزیره‌ی نائورو گفت وضعیت را که مهاجران در این بازداشتگاه‌ها با آن مواجه اند، می‌توان «رفتار بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرکننده» عنوان کرد. استرالیا سیاست بسیار سخت مرزی دارد که قایق‌های مهاجران غیرقانونی را ردیابی کرده و برگشت می‌دهد و یا سرنشینان آن را به

داریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

Facebook.com/flyariana
#ariana.afghan.ariana
twitter.com/flyARIANAafghan
youtube.com/user/flyariana

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

داریانا افغان هوایی شرکت جهت عرضه خدمات بهتر هوایی و ایجاد سهولت به هوطنان عزیز تخفیف‌های ویژه را در قیمت تکت‌ها قرار ذیل ارائه نموده است.

- 30% تخفیف برای دیپلمات‌های محترم
- 20% تخفیف برای کارمندان محترم دولت
- 25% تخفیف برای محصلین گرامی
- 20% تخفیف برای ورزشکاران پر افتخار تربیت بدنی و المپیک
- 20% تخفیف برای افراد دارای معلولیت

در جریان پروژه حفظ و مراقبت و کاریابی (MCG)

وزارت احیا و انکشاف دهات به منظور بهبود زنده‌گی روستاییان و کاهش میزان بیکاری و فقر در ولایات مختلف کشور، پروژه حفظ و مراقبت برنامه همبستگی ملی را به راه انداخته است که از برکت آن تعداد زیادی از هموطنان بی بضاعت و بیکار ما به کارهای سالم و مناسب دست یافته و از رهگذر اقتصادی نیز در زنده‌گی آنان تغییر قابل توجهی به میان آمده است.

در جریان تطبیق پروژه حفظ و مراقبت برنامه همبستگی ملی، این پروژه در ننگرهار زیبا و همیشه بهار نیز راه یافت و مردم شریف این ولایت هم توانستند که از مزایای این حرکت ارزشمند و مردمی بهره‌برند.

این پروژه حفظ و مراقبت، عبارت از ترمیم سرک و کانال است که اکنون در روستای جلوان، یکی از قریه‌های ولسوالی سرخورد ولایت ننگرهار به پایه‌ی اكمال رسیده و در حدود (۴۴۸) خانواده از مزیت‌های آن مستفید گردیده‌اند.

اضافه باید کرد که تطبیق این پروژه در حدود (۶۴۰۰۰۰) افغانی هزینه برداشته و به تعداد (۶۵) تن کارگر ماهر و (۱۳۴۰) تن کارگر غیر ماهر به کارگماشته شده‌اند که این تعداد جمعاً به (۱۴۰۵) تن کارگر ماهر و غیر ماهر میرسد.

با تطبیق پروژه حفظ و مراقبت و کاریابی برنامه همبستگی ملی وزارت احیا و انکشاف دهات، سهولت‌های عمده‌ی ترانسپورتی برای باشندگان قریه‌ی مذکور ایجاد شده تا روستاییان بتوانند، محصولات زراعتی‌شان را به آسانی و در زمان اندک به بازار عرضه نمایند. همچنان فاصله میان قریه‌ها و مرکز ولسوالی سرخورد با ترمیم سرک یاد شده، کوتاه‌تر شده است و مردم می‌توانند از سهولت‌های زنده‌گی شهری بهره‌مند شوند.

محمد نسیم یکی از باشندگان قریه‌ی جلوان که (۴۲) سال عمر دارد، چنین می‌گوید: «در قریه‌ی ما تقریباً (۸۵) فیصد مردم، بیکار بودند که از آنجمله یکی هم من خودم بودم. من متکفل و سرپرست دوازه سر عیال هستم. وضعیت اقتصادی من تا آن حد در سطح پایین بود که هیچ گفته نمی‌توانم. زیرا، من کدام دستیار بزرگتر ندارم که در کارها یاری‌ام نماید. من به کسب روزی یک چاشت خود قادر نبودم. برای پیدا کردن یک لقمه نان به چندین ولایت سفر کرده و مشکلات زیادی را متحمل شده بودم، ولی بازم نتوانستم خوراک عادی خانواده خود را بدست بیاورم.

مگر الحمد لله، حالا که من و اهالی دیگر قریه در پروژه حفظ و مراقبت کار کردیم، هم مصارف ماه مبارک رمضان و هم خرچ عید ما تدارک شد. دیگر اینکه خانمم به مرض قلبی دچار است، با همین پول توانستم معاینات او را هم به انجام برسانم. لذا مختصر گفته می‌توانم که پروژه حفظ و مراقبت در قسمت صحتی و اقتصادی فامیل من و بازسازی و انکشاف تمام قریه، اثر بسیار مثبت به جا گذاشته است. مثلاً در قدم اول، سرک قریه‌ی ما تا آن حد تخریب و ویران شده بود که امکان عبور و مرور موثر در آن به آسانی، میسر نبود. مردم و موترها به مشکل زیاد از این سرک عبور میکردند و ماهیچ وقت به داکتر، کلینیک، مکتب، بازار و یا غم و شادی خود به موقع رسیده نمی‌توانستیم. همچنان محصولات زراعتی ما نیز به موقع به بازار می‌رسید، اما حالا خوشبختانه تمام مشکلات ما از ناحیه سرک رفع شده است.»

عبدالرازق یکی از موسفیدان و منتفدین قریه‌ی مذکور که (۵۰) سال عمر دارد در زمینه می‌گوید: «زمانیکه سرک ما ترمیم نشده بود، از سرک عمومی تا قریه، کرایه‌ی موتر یک نفر را (۴۰) افغانی پرداخت میکردیم. اما اکنون فی نفر (۲۰) افغانی کرایه‌ی موتر می‌پردازیم. ما همه اهالی قریه از حکومت وحدت ملی و خاصاً از وزارت احیا و انکشاف دهات تشکر میکنیم که برای ما زمینه کار و کسب معاش را فراهم میکند، سرک‌ها، کانالها و پروژه‌های زیر بنایی دیگر برای ما می‌سازد. از مراجع مربوط خواهشمندیم اینگونه پروگرام‌ها را که از یکسو تاحدودی جلو مسافرت جوانان را به مناطق دیگر و کشور های خارجی می‌گیرد و از جانبی هم یگانه سبب صلح و آرامی در کشور ماست، بیشتر از این، ازدیاد بخشند.»